அன்பளிப்பு

கடவுள் துணை.

பொன்னிநாட்டைச் சார்ந்த பிக்ஷாண்டார்கோயிலிலிருக்கும
சங்கீத சாகித்ய வித்வசிகாமணியாகிய
சுப்பராம ஐயரவர்கள் இயற்றிய

முத்துக்குமார
சுவாமிபேரில் பதம்.

இஃது
பு. எ. பார்த்தசாரதிப் பிள்ளையவர்களால்
பரிசோதிக்கலுற்று

சிதம்பரம் புக்ஷாப்
வே. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்
விருப்பத்தின்படி,

சென்னைப் புரசை
நாராயணசாமிப்பிள்ளையவர்களது
நற்றமிழ்விலாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை | 1906. [அணா 3.

16, சரவணப்பெருமாள்முதலி வீதி, புரசை,
சென்னை.

விளம்பரம்

சுத்தப்பிரதிகள். கிளேஸ்கடிதம்.	ரூ.	அ.	ப.
நாலாயிரப்பிரபந்தம் இராகதாளத்துடன்	2	0	0
மேற்படி வடகலை ,,	2	0	0
முதலாயிரம் ,,	0	12	0
பெரிய திருமொழி ,,	0	12	0
இயற்பா ,,	0	8	0
திருவாய்மொழி ,,	0	12	0
நித்யாநுஸந்தானம ,,	0	8	0
மேற்படி வடகலை ,,	0	6	0
தேசிகப்பிரபந்தம	0	8	0
அஷ்டப்பிரபந்தம்	0	8	0
பிரபன்னர்கள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய நித்தியாநுஷ்டான விதியும், திருவாராதனக்கிரமமும்	0	4	0
பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களின் வைபவம் (13 படங்கள்)	0	4	0
ஆண்டாள் திருப்பாவை 30-பாசுரம் சரித்திரத்துடன்	0	2	0
ஸ்ரீபகவத்கீதை தமிழ் வியாக்கியானத்துடன்	0	12	0
ஸ்ரீகருடபுராணவசனம்	0	8	0
கூரேசவிஜயம் பெரிது	1	8	0
கல்கிபுராணம் என்னும் கலியுகபுராணம்	1	0	0
விஷ்ணுநாமாவளியும், விஷ்ணுநாமாமிர்தக்கீர்த்தனமும்	0	1	0
இலஹுசாரசங்கிரகம்	0	6	0
நூற்றெட்டுத் திருப்பதி ப்ரபாவம்	0	1	0

இப்புத்தகங்களும் இன்னும்பலவித தமிழ், தெலுங்கு, கிரந்த முதலிய புத்தகங்களும் வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

எனது காட்லாக் பெறவிரும்புவோர் அரை அணா ஸ்டாம்ப் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பு. நாராயணசாமிப் பிள்ளை,
நற்றமிழ்விலாச அச்சியந்திரசாலை,
16, சரவணப்பெருமாள் முதலிவீதி, புரசை, சென்னை.



உ

கடவுள் துணை.

முத்துக்குமாரசுவாமிபேரில் பதம்.



க-பதம், இ-ப்-கமாஸ், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சொகுசுள்ளதீரா சுந்தரவொய்யாரா
சொந்தமாகயெந்தனை யணைந்துசுகம்தந்திடுவாய்

அநுபல்லவி.

அகிலம்பணியும்வேளூர்க்கும ரேசனே
படித்தவரைரட்சிக்குமக ராசனே
ஆசைவளருதெந்தன், பேச்சுங்குன்றுதிப்போ
தஞ்சந்தஞ்சமெந்தன்பரி தாபம்பார்த்திரங்கவேணும் (சொ)

சரணங்கள்.

பத்மினிஜாதிநான்சொன்னேன் சாமி
பாற்கக்கிடையுமோநான் காமி
உத்தமபுருஷரெனக் கித்தரையிலில்லையென்று
சித்தத்தினினைந்துகாம வருத்தத்தினாலோடிவந்தேன் (சொ)

பசலைப்பூர்த்துவிம்முவதென் கொங்கை
பரிமளம்வீசுதுபாரென் சங்கை
யசைத்தார்க்காமம்பொழியு மணக்குஞ்சுகங்கொடுக்கு
மற்பம்போகியானுக்கு விற்பனமுள்ளவேலவரே (சொ)

பத்தன்சுப்பராமன்தமிழ்க்கனு கூலனே
வெற்றிசேர்வேடர்குலத்துவள்ளி லோலனே
யெத்தனையோயிருக்குது வென்மனத்திலுன்னைச்சேர
வத்தனையும்நிறைவேற்றி நித்யானந்தமூர்த்தியாகுப் (சொ)

உ-பதம், இ-ம்-பைரவி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

நானங்கேவருவேனோ துரைதானிங்கேவருவாரோவென்று
நயந்துபேசிமனதை யழிந்துவாபோடி.

ப்பராமஐயர்பதம்.

அநுபல்லவி.

வானவர்பணியும்சென்னோர்தன்னில் வளர்முத்துக்குமரேசர்மீது
மையலாகுது இனிதாளாது மானேயடிதேனே(நான)

சரணங்கள்

ஓவென்றலங்கரித்துக்கொண்டே ணங்கிநோத்திலென்
னோலமவர்கள்பாரதிடவு முருகுதேயெக்கனெஞ்சம
தோகையமாயன் தொடுக்குமலர்ப்பாணங்
தனைகுதேயரைநொடி யுகமாகுதே
துணைசெய்யடிபாதகியிந்தவேளையில் மோடிசெய்யலாகுமோ(நான்)

படுக்கைவீடுஜோடித்துவழி பார்த்தவிழியுப்பூர்த்துதே
பாதிசாமமாச்சுதேவளர் படையுமொடுங்கிப்போச்சுதே
திடஞ்சொல்லிக்கதை படிக்கிறாய்
தடக்கிச்சோம்பிப்பர் தடிக்கிறாய்
சித்திராங்கியென்மத்தகத்தனமெத்த விம்மியென்சித்தமயக்குதே()

எத்தனைநாளாகமர்மம் வைத்திருந்தானோமதன்
மெய்யுரான்சரமாரியாய்ப்பாண மினிச்சகிக்கவென்றாமோ
யெதனைவாதையென்று பொறுப்பேன்பெண்ணே
யெவ்வகையவருடன் சகிப்பேன்கண்ணே
பக்தனாகியசுப்பராமனசொற் பாடலுக்கருள்வேலவரைக்கண்டு(நான்)

௫-பதம், இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மனதுண்டானால்வாதுமருகட்டு மில்லாவிடின்
வருத்துஞ்சபல மென்னடி

அநுபல்லவி.

தினந்தோறும்வந்தென்னைச் சேர்ந்தவடிவேலர்க்குத்
திலனுமபில்லுமாயந்தகள்ளி யென்னசொன்னாளோ(மன)

சரணங்கள்.

இருவளரெந்தன்றுரை சேரவருவதில்லை
புருஷரவர்மேலொரு போருஞ்செய்வாருமில்லை
பருவநுதலாரொருவர் பூகமகான்பார்ததில்லை
மருவியவவர்க்கோதன் மனப்பெரியதென்தொல்லை
அல்லும்பகலுமாய்வில்லங்கள்செய்து யெல்லாப்பேச்சுங்
கொல்கொலைக்கஞ்சாமங்கையின் சொல்லைக்கேட்குமவரிங்கே(மன)

உயிரை யொன்றுபடவிரண்டா யிருந்தோமேயிக்காலம்
மெய்ப்பிரியாசையவர்க்கு வுளமையோவெனனக்காலம்
மயிலைவேலவருக்கெவளோ வருகதாளிதிசாலம்
வருகதகிறேனவட்கு வருகாதோகலிகாலம்
உள்ளங்களிக்கவர்தமக் குரைத்ததென்னவீண்போமோ
ஒண்டொடிதெய்வகுஞ்சரிக் குற்றகுமரேசனிங்கே (மன)

பலவிதஞ்சுப்பராமன் பதம்பாடுகிறானடி.
பாவிமன்மதன்மலர்ப் பகழியெய்கிறானடி.
உலைவாய்மெழுகுபோல யுருகிறேனடி.
ஓதுந்தலைவிதியோ யுற்றதுரைப்பாயடி.
மழைமுகத்தைக்காணாத மலர்போலவாடுகிறேன்
மயிலேறிவிளையாடும் வடிவேலர்தாமிங்கே (மன)

௬-பதம, இ-ட-பியாகடை, அடதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

அன்பில்லாதவன்மீதினி லாசையோராசையோ
வதிலென்னசுகமடி யானே

அநுபல்லவி.

பொன்வயல்சூழ்வேளூர் முத்துக்குமாரர்க்கு
போதிக்கினுமவர்மனதோ கல்லடி.

சரணங்கள்.

இஷ்டமுள்ளதுரை வந்தவுடனேநான்
திருஷ்டிசுத்திவாவென் றழைத்தேன்-பின்பு
மெத்தனையோவென்படுக்கை மெத்தையின்மேல்
வைத்தவனை யுபசரித்தேன்
திட்டமாகமுத்துச் சுண்ணாம்பிட்டுவெள்ளை
வெற்றிலைச்சுருளைநான் கொடுத்தேன்-அவர்
சிந்தைமகிழ்ந்திட தம்புருமீட்டியே
விந்தைப்பதங்களை யந்தமாய்ச்சொல்லியும் (அன்)

நடந்துவந்தபாத கமலங்களை-நா
னோவுமென்றேமெள்ளப் பிடித்தேன்-அவர்
நாவுக்கிசைந்திடு முப்பழமும்பாலும்
வேணதெல்லாமுண்ணக் கொடுத்தேன்
கொடுத்தலீலாவி னோதங்களிற்கொஞ்சங்
கிரமம்போலிருந்தார் விடுத்தேன்-வருந்

சுப்பராமஐயர்பதம்.

சுகரீவயமட்டுமே பார்த்துபவுன
வாவெனறழையாத வஞ்சனைவிடுதேதேன் (அன்)

காதல்மிஞ்சிக்கண் களுக்குக்கலகீரை
மூததுமூகதாகமே யுதிர்தேதேன்-கொடுங்
காமன்விடுதிடும் புட்பபாணங்களால்
மெத்தநொந்துபதை பதைத்தேதேன்
ஏதுயினிமேற் சகியேயென்றவரைக்
கட்டிக்கொண்டதாஞ் சுவைத்தேதேன்-அவர்
யென்னைநினைத்தாரோ முன்போலசுகித்தார்
மன்னும்சுப்பராமன் பாடிப்பரவியும் (அன்)

ரு-பதம், இ-ம்-பர்துவராளி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சூதுக்காரகள்ளியென் றவனைநான்சொன்னால்
சுருக்கெனறுமக்கேன் வருகுதுசாமி

அநுபல்லவி.

ஏதவள்மீதிலுமக் கித்தனைபிரமைசிலமோ
வேதபுரிவைதீசர் பெற்றபாலரே
ஆதிநாளையிற்றனே தெரியுமேமதுசொர்தம்
ஐயனேயெய்யனே பன்னிருகையனே (சூது)

சரணங்கள்.

இத்தமெல்லாந்தெரிந்து மின்பங்காணவேணுமோ
யித்தைவிடக்கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடியின்னும்வேணுமோ
பத்தமிலலையுனக்குநா னெத்தனைசெய்தாலுமெனமேற்
பத்தியில்லாமலேபோச்சே வித்தைபடிக்கிறீர்போவ்
மெத்தமெத்தயித்ததியிற் சிற்றடிபிடிக்கவேநான்
சித்தத்தினிலுமைவிட இத்தனைமீதில்லையென று
சிந்தனைசெய்யாதேயு மந்தமிருங்கந்தனே (சூது)

சிலபேர்சொல்வார்களுன் கலைப்பாரென்றிருந்தேன்.
புலந்தெரிந்ததுசுவாமி மிகவகமகிழ்ந்தேன்
அலுப்புக்காற்றுமல்வந்து சலிப்பாய்ப்பேசுகிறீர்போமபோம்
மலைப்பவள்நானல்ல மாதர்போலெண்ணாதீர்நீரும்
அலைகடலாழமிவ் வளவென்றுசொல்லுவேனுன்
கலப்புயிராகலொரு வருக்கும்வராதுரோஷங்
கங்காளனருள்புதல்வா சிங்காரவேலோன்முதல்வா (சூது)

என்மனம்போலிருக்கும் முன்மனமென்றிருந்தேன்
மன்மதன்செய்வதர்க் இடமில்லையென்றுபரிந்தேன்
அன்புக்குக்காலமாயிது இன்பந்தந்திடுமேவேலரே
இன்பமிகுஞ்சுப்பராம னிசைக்கு அனுகூலரே
முன்புநானசொன்னசொல்லெல்லாமுண்மையேமண்குதிரையை
நம்பியாற்றிலிறங்கிய கதைபோலாச்சுதிப்போ
நாதனைநீதனை ரஞ்சிதவிநோதனே (சூது)

௬-பதம், இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தானேவருகிறாரோநான்வரலோசவவரைத்
தையலேகேட்டுவா போடி.

அநுபல்லவி.

சேனூர்மலர்ச்சோலைசூழு வேளூர்முத்துக்குமாரா
திருமயின்மேற்பவனிவரு மயிலேந்தும்வீரா (தானே)

சரணங்கள்.

காமப்பூதம்வந்து தேடிதிரியுதடி
கடிமலாகளைவாரி வாரிச்சொரியுதடி
ஆமடிகணவன்மே லாசைவருகுதடி
யந்தரங்கமெல்லா மவர்க்குதெரியுமடி (தானே)

அதிர்மஸ்தானத்தில் வீரித்திருக்குதடி
யழகியகொங்கைரண்டும் பாரித்திருக்குதடி
பூதரிசொன்மணமிகப் பூரித்திருக்குதடி
படுக்கைவீடுஞ் சிங்காரித்திருக்குதடி (தானே)

தெளிந்தநிலவுபட்டம் பகற்போலெறிக்குதடி
திக்கைநோக்கியென்னிரு புருவநெறியுதடி
களிகள்சுப்பராமன் கவிக்கேயுருகுதடி
கண்கள்சொருகியொரு விதமாய்வருகுதடி (தானே)

௭-பதம், இ-ம்-கல்யாணி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தையலேயுன்னை-நினைந்துநினைந்துருகித்
தயங்குறானடிமானே

வையகம்புகழ்வோங்கும் வேளூர்தனில்மேவு
மையன்முத்துக்குமாரனுய்யா மையலினாற (தை)

மேட்டிசாசக்கண்ணோட்டி மதன்வாழிடம்
காட்டிசுகந்தேடுமதுப் போட்டிசெய்யலாமடி
தாவடிசக்காரிமலர் சூடியலங்கரித்து
விட்டிலிந்தட்சணமே கூட்டிவாசசொலலடி (தை)

வஞ்சிமிதுவன்னை ரஞ்சிதக்காரியென்று
கொஞ்சிமுதகக்காமெவன்று கொஞ்சுமானடி
பஞ்சவர்ணக்கிளியே தஞ்சமெனவேறுணது
நெஞ்சமிரங்கிலலையே கொஞ்சமாகிலுமிளக (தை)

நாடியுருகும்கிளை மோடிசெய்யலாமடி
தேடிககலைமணிராகம் பாடிசுப்பராயனல்
வேடிக்கையாகவிளை யாடிக்காங்கேயனுடன்
கூடிக்கலை ஊணைய வாடிசனையயிளக (தை)

அ-பதம், இ-ம்-கல்ய ணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மருந்தல்லவோயிக்கவிதருசெய்வதுவீண்
வார்த்தையேண்டிவளாகிறுப்

அநுபல்லவி.

திருந்தும்வேளூர்முத்துக் குமரேசனென்றவர்க்குந்
தெரியாதோவுனக்குந் தெரிந்தேயிருக்குமபோடி (மரு

சரணங்கள்.

மிகமில்லாப்பேச்செல்லாம் பேசிபேசியிப்போது
வேலைசேர்க்க பேசவந்ததுபோதும
ஊரோரான்றில்லாச்சன்னதம் வந்தலைவோவிட்டது
இககணததிலதைநீக்குவகைசெய்ய பக்குவமல்லடிசக்களததியிட்ட

மருந்தல்லவோ.

அரட்டியதட்டியென்மீன யவர்சொன்னவார்த்தையு
மவளைத்தப்பிதமாக யானசொன்னவார்த்தையுஞ்

சுப்பராமஐயர்பதம்.

சதிகாரியென்றுநான் சொல்வதுபேச்சு
சட்டப்பேச்செல்லாங்கிட்டிச்சொல்லவந்தாய் குட்டிச்சுவரினில்
முட்டவெள்ளெழுகதோ (மரு)

கொலைத்தெருவினூசி விற்கக்கொள்ளுவாருண்டோ
குதிக்கிழுய்வீணையில கெணைக்குறையைக்கண்டோ
மெலவிலலாயவர்ககென் மீதுவஞ்சமேதடி
விளயபுஞ்சுப்பராயனதமிழ்க்கருள் சிலனுளம்புகுசதுறையகோ
தொதுவெய்யகோல (மரு)

௬-பதம், இ-ம்-கல்யாணி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சகலமுமதெரிந்தநற் சரசகிரீடிபோல
ஜாடைகளேன் காட்டுறீர

அநுபல்லவி.

ஜெகம்பணிதிருவேரகனூ முத்துக்குமாரசாமி
சித்தப்ரமையகொண்டு மெத்தமயலைக்கண்டு (சக)

சரணங்கள்.

ஆசையின்னமிகமா யிருக்குமென்றோபாரியாள்
அனங்கனகணைதன்மார்பி லடறச்சகிதரியாள்
பூசுவகளபங்களைப்பூசியுமறியாள் பூவிலமணமுமறியாள்
ஈசனமகனேநீர் போராசைகொள்ளுகிறீர்
எருதுக்குவலின்சுவை தெரியுமோதுள்ளுகிறீர்
வாசவனுலகதி விருத்தபாயமையைப்போன்
மனதிலெண்ணுகிறீரேதோ வாய்க்காச்சாகைப்போல (சக)

விதரணசாலியைப்போற் றின்னரியிட்டுகிறீர்
வேம்புங்கருமபாகுமோ வீண்ப்ரமைகாட்டுகிறீர்
பதங்களைப்பாடிவிதைதையிங்கே காட்டுகிறீர்ப்ரவிடைபோற்
காட்டுறீர்

புதுமையிருக்குதே சீசெய்வதெனைபதி
புலிபசித்தாலும்புல்லைத் தின்னுமோசொலுபதி
கதைபடிக்குறீர்கத ப்ரமையாமோவுமக்குநற்
கனியைத்தின்றிடவாயாற் காயைத்தின்னலாமோ (சக)

சொல்வினோதத்திலோ குணத்திலோபணத்திலோ
சாதுயுக்திதனிலோ சொன்னபிரயத்திலோ
கல்வியிலோதிறங்காட்டும் வல்லமையிலோகவிகற்பனையினாலோ
சொல்லுமையாநீராசை கொட்டுவள்ளலேலோலா
சுப்பராமன்தமிழுக் குதவுஞ்சகுணலீலா
மெல்லியவளிடத்தி விருக்கிறகுமெல்லா
மேவினாற்றெரியும்போமியான் சொன்னசொல்லெல்லாம் (ச

௧௦-பதம், இ-ப்-சுருட்டி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கள்ளச்சிரிப்புக்கொண்டு டென்னையேய்க்கவந்தீரோ
கடையைக்கட்டும் நடவாது

அநுபல்லவி.

பள்ளமறைமலர்த் தடங்கள்சூழ்வேளூரின்
வாசரேமாரன்மலர் வாளிதடுக்கப்போமோ (கள்)

சரணங்கள்.

ஆணசிகப்பியென் றுமதுபஞ்சாங்கஞ்சொல்லும்
அவளைத்தலைமேல்வைத்து வாடினாலும்நீர்சொல்லும்
நானுமக்குப்பார்வையோ வளர்க்கிறீரதில்லும்பில்லும்
நாடறியாததோதேவரீர் தந்திரந்தூரகில்லும் (கள்)

காதினிலோதவந்தீ ரறிவேனுன்றன் [illegible]
கம்பமொன்றிலிரண்டானை கட்டுவதோதகாது
சேதிசக்களத்திக்கு தெரிந்தால்மனந்தாளாது
செப்புஞ்சுப்பராமன்தமிழ்க் கருள்வோயுமக்காகாது (கள்)

௧௧-பதம், இ-ம்-வசந்தம், தாளம்-திஸ்ரகதி.

பல்லவி.

அவரைப்போற்கிடைக்குமோ யெனக்குமென்
னாசைக்கிசைந்த கண்ணாளனடி.

அநுபல்லவி

குவலயம்புகழ்சேலூர் முத்துக்குமாரசுவாமி
குணமொன்றுமபோதுமே பணமென்னதாணயெபண்ணே (அவ)

சரணங்கள்.

அருமையாயெனைவாவென் றழைப்பதுபோதுமே
யாவிக்தமுகத்தைப்பார்த் தாலும்பசிதீருமே
யரியசாதலீலை நடத்துகின்றவினோதா
யாருக்குக்கிடைக்குமிவ் வம்புவிமீதுதானே (அவ)
எத்திக்குந்திக்கிக்கும புகழுமானுக்கெதிரா
யின்னொருவரைச்சொல்லப் போமோவடியனமே
சற்றுநோக்காணுவிட்டாற் றேனுமெல்லாமதோனும்
சர்வசீவதாரனென்னுஞ் சரசச்சிலைடைப்போந்த (அவ)
பத்தன்சுப்பராமன்சொலுந் தமிழ்மேலதிகமோகம்
பண்ணவர்திலகன்கற்ற வித்தைகளுண்டனேகம்
எத்திசையினுமோங்க மென்னுமான்செயசசப்பாவம்
யேந்திழையேயென்சொல்லே னெண்ணங்காமப்பிரவாகம (அவ)

கஉ-பதம், இ-ப்-கமாஸ-தாளம்.

பல்லவி.

மாமயல்பெருகுது சமயமடாயென்னை
மருகவென்னடாமோடி

அநுபல்லவி.

காமருவுசோலைசூழ் வேலூர்முத்துக்குமார
கண்ணியனேயெந்தன் புண்ணியனேயெனக்கு

சரணங்கள்.

மதனகலையறியுஞ் சதுராயுனைநான்தேடி
வாடிவருந்துவதோவுன் டையோவொருகோடி
யிதமில்லாக்கலவியி னிதமும்நான்விளையாடி
மேதகுதுரையேநாம் சீதமென்மலர்கூடி (மா)
அங்கமதுபதறிக் கொங்கையும்விம்முதேசாமி
ஆசைமிகவுங்கொண்டே னருளடாநான்காமி
செங்கைமதனன்கணை பொங்கிவருகுதுஜாலஞ்
செய்யவிதுவேளையல்ல வையவேசொலாயெனக்கு (மா)
சந்ததம்பணிசுப்ப ராமனுக்கருள்
சகியுங்கனலதுபோற் றுவுதுபார்யோகா

எந்தனிதஞ்சகிப்பே னெழின்வேலேந்துமநேகா
யினியாகிலுந்தயைசெய் யெனக்குகந்தவைபோசா (எ)

௧௩-பதம், இ-ப்-கேதாரகௌளம், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அவளிடத்திற்றானே சுகமாகவாழ்
தனுபவிக்கட்டுந்தேனே

அநுபல்லவி.

எவளிடத்திலிர்கூடி யிணங்கினுலும்செய்பொன்
ஈட்டமில்லாபோதோ வோட்டற்பொருள்பூமாதே

சரணங்கள்.

மூன்றுதினம்பொருந்தி வாழ்ந்தாளேயவளண்டை
முடிப்பேனுள்ளங்கையிற் சமார்த்தயெனதுகொண்டை
தோன்றுதேவவர்க்கிவ ளவளைப்பார்க்கிலும்பண்டை
தோகையர்நபக்கேண்டி யிரவும்பகலுஞ்சண்டை (அவ)

வேண்டாமென்பவர்தாங்கள் கழுத்திலிங்கத்தைக்கட்டி
வைத்தாளத்தனைநா ளிருக்குமிதுவேகெட்டி
ஆனாலழகென்னன்பா ரணமேயதுகெட்டுது
வன்றுபிடித்தசனி யின்றுநம்மைவிட்டுது (அவ)

எல்லாந்தெரிந்தநங்கை யென்றவளைநாடியே
யிகத்திற்கும்பரத்திற்கு மின்பசுகந்தேடியே
வல்லமையாகசுப்ப ராமன்பதம்பாடி
மண்ணுலகில்மிக மகிழ்வுபெறவேகூடியே (அவ)

௧௪-பதம், இ-ப்-அடாணா, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சிறிக்கிமயக்கங்கொண்டு திரிகிறீர்போய்சுவாமி
தினந்தினமுமலைந்து வீணாய்

அநுபல்லவி.

சிறிக்கிமயக்கங்கொண்டு திரிகிறீரடிக்கடி
சிறுக்கியினாலும்வெகு முறுக்கியென்றேநினைந்து
தருக்கருட்செழிக்குந்திருத் தணிகைக்குமரேசரே
சாதனைக்கள்ளிகள்சொன்ன போதனைக்குள்ளகப்பட்டு (சிறி)

சரணங்கள்.

கட்டழகிகிடையாளோ சலசத்தினைய
காசினியி லுமக்கு-வெகு
கன்யமறிந்திட்ட வபிநயசுந்தர
காமாதிமேயா தமக்கு
இஷ்டமெனக்கொண்டீரோ வவளுடையவிஷ்டத்துக்கு
திட்டப்படியாய்சட்ட திட்டமதாய்-கெட்டி
கெட்டிவுமைப்போலே புருஷரைக்கண்டதிலை
கெட்டிக்காரிதினமுங்கரி சட்டிசுரண்டியபட்டி (சிறி)

கருவிழிகளிரண்டும் உலகினில்கிடையாது
காமநிறக் கரிவண்டோ-வெயிற்
காட்டுமதிமுகத்தில் லட்டமிலாதனிதழ்
கறுத்தபவழக துண்டோ
மருதமலர்ச்செண்டோ கும்பஸ்தனமிரண்டும்
மதுவுலாவுமவள்வார்த்தை யெனவைகற்கண்டோ
உருவதகிலிரதியோ வயதுபன்னிரண்டோ
பருத்ததுடையிரண்டும் பண்பாவைவாழைதண்டோ (சிறி)

நாணேத்தெரியுமவள் நகைமுங்குலமுமிப்போ
நான்சொன்னால் தெரியாது-கட்டி
னுஞ்சிகைபிடித்துக் கொண்டுநன்றாய்வருவாளே
நன்றாய்வருவாள் மாது
கேளும்உமக்குத்தகுமோ வவளுடனேநீர்
கிட்டிநெருங்குவது கட்டழகாசரியோ
லீலைபழிக்குமடி வேலவரோயென்னபுதுசி
விந்தைசுப்பராமன்சொல்லை மறந்துநீதெருக்கள்சுற்றி (சிறி)

கரு-பதம், இ-ம்-உசேனி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

குயிலனையோமயிலனையோ கூடிக்கொண்டுபஞ்சன்
குளிக்கிறதைக்கண்டு பரியளிக்குதெந்தனெஞ்சம்

அநுபல்லவி.

கையிற்கதிர்வேலுடைய கன்னியனூர்குளத்திற்
காமரசமேமயிலே கற்பகமேஉபமிலாத (குயி)

ப்பாரமஜர்பதம்.

சரணங்கள்.

புன்னைகள்சூழ்பலதளிர்ப்   பெண்களொருபக்கம்
புத்தமிர்தகலசமுறும்   பூவையரோர்பக்கம்
தன்னிச்சையாயவரவர்கள்   தனித்துவிளையாடையிலே
தங்கவளைச்செங்கையினார்க்கொங்கையை   மறைத்துக்கொண்டு(குயி)

எத்தனைபூசாபலன்கள்   செய்தனடிபெண்ணே
யெந்திழையேயன்னவரைப்   பார்க்கவுநான்கண்ணே
சித்தாடைக்காரியர்கள்   செய்தவிந்திரசாலம்
செப்புமென்றிறமுளதோ   சேயிழையாள்கண்டசுகம்(குயி)

தாராவுமயிலனமுந்   தாமரைப்பூப்போலே
தாவித்தாவிவிளையாடி   சண்முகனைப்படித்து
நீராடிகரையிலிந்திர   நீலச்சேலையுடுத்தி
நிற்கையிலேபக்கமதி   லங்கரையப்பார்த்தவனது(குயி)

கசு-பதம், இ-ம்-பாஸ், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மதப்பயலேகணையெய்கிறு-னெந்தன்
மன்னன்வரட்டும்புத்தி சொல்லுகிறேன்

அநுபல்லவி.

அதிகசுந்தரனடி   வேலனைமிநண்ண
யடுத்தவளென்னைப்   பாராமலோராமலு,

சரணங்கள்.

திங்கட்குடையுந்தென்றற்   றேரும்-வளர்
திகழுமகிழ்மலர்   தாரும்
செங்கரத்தினிலுள்ள   கருப்புவில்லைவளைத்து
சிகரியொத்ததனமேற்   குறிப்பாய்கண்ணுட்டுறுய்(மதப்)

ஆசைக்கணவனில்லா   வேளையில்-உனது
மீசைமுறுக்கிகொண்டேன்   துள்ளுறாய்
ராஜாவிருப்பவ   ரிப்படியுஞ்செய்வாரோ
நாயகனில்லாவீட்டில்   ராவில்வந்ததுமஞ்சாமல்(மதப்)

அங்கம்பதற வாசைவளர-உந்
தண்டமெலாஞ்செய்யுரு யென்வனிசோர
மங்களமாய்ச்சுப்ப ராமஐயாளும்வடி
வாளழகனைச்சேர்ந்த வஞ்சியென்றேயெண்ணுமை (மதப்)

கஎ-பதம், இ-ம்-சாரங்கம், தாளம-ஆதி.

பல்லவி.

உம்மைப்போற்சமர்த்த ரொருவரையுங்காணே
னூபசாரவார்த்தையென சும்மா

அநுபல்லவி.

செம்மையோர்புகழ்ச்சேந்தனும் வேளூர்முத்துக்குமார
தேவதெய்வகுஞ்சரி யோகமகாநுபாவா

சரணங்கள்.

ஆதியிலேவந்தடி மானே-யுனக்
காசைக்கணவனினி நானே
பேதகமாயெண்ணாதே தேனே-என்றும்
பேராசைகொண்டிருந் தேனே
காதகர்போல்வந்து கவைதீர்க்கபின்பெளளக்
கதவைத்திறந்துகொண்டு கப்பிவாங்கிவிட்டீர (உம்)

சரிகைசேலையொட்டி யாணம-தைத்த
சாதாரவிக்கைகலி யாணம்
வரும்போதணியுமிரத்தினப் பூணும-எனக்கு
வகைவகையாய்த்தரல் வேணும்
தரவேண்டுமென்றுநான் சரசத்திற்கேட்கும்போது
நடையோவுனக்கென்று சர்க்கரைக்கஞ்சிவார்த்தீர (உம்)

இத்தனைஜாலங்களுந் தில்லும்-சாமி
எங்கேகற்றிருந்தீரோ சொல்லும்
சற்றேறெயட்டியிருந்தா லாமோ-சுயமி
தையலர்க்காசைசொல்லப் போமோ
பதிசெய்சுப்பராமன் மகத்துகந்தோனே
பண்டுசொன்னதையின்று பாலிதகிடுஞ்சிமானே (உம்)

கஅ-பதம், இ-ம்-தன்னியாசி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தேடிசினேகித்தநாள்முதலாய் மோடிசெய்யாமலே
வேடிக்கையாகவேகூடி யிருந்தறியேனடாசாமி

அநுபல்லவி.

ஆடும்மயின்மேல்விளை யாடும்வேளுநேர்க்கர்த்தனே
யாசைகொண்டுமேக ராசனென்றுமப்போதே

சரணங்கள்.

எத்தனைநாளாயோசித்து சித்தமூர்த்தன்மீதில்வைத்து
கற்றவித்தையைக்காண்பித்து நித்தமுமனுபவித்து
மெத்தவுஞ்சுகம்பெறலா மென்றுநானுபசரித்து
சித்தஜனூலைப்படித்த பொத்தனென்றேயான்ப்ரமித்து (தே)

எத்தனைநொந்துக்கொள்ளவுனக்கந்தேஞ் செய்ததுவென்ன
கன்னியிவள்பொல்லாதென்றன் மன்னவாஜெகப்ரசன்று
பன்னுமாராணவாதெதிர்த்து வன்னீசஞ்செய்ததுமென்ன
உன்னதிளக்காரங்கள்டாமலென்னை யெய்கிறுன்விர்ப்பன்று (தே)

என்றைக்காகிலுங்கூறி பன்னுமதாஞ்சுவைத்து
கன்னத்தில்முத்தங்கொடுத்து மன்னுசதனத்தைப்பிடித்து
நன்னயமாகசுப்பராமனசொன்ன பததைப்படித்து
வன்னமேயென்றுதுதித்து பன்னுநூல்களைவிரித்து (தே)

கசு-பதம், இ-ம்-காம்போதி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஆரென்றுமிரட்டுறீர்சாமி எனக்
காதைவார்த்தையைச்சொல்லி என்னைமோசஞ்செய்ததுமல்லாமல்

அநுபல்லவி.

நாரணன்மருகனேமுன் கடனுக்கொருகிராம்
கடத்தைதெரியாமலே மேவிக்கொண்டேனே
பூரணமேபுண்ணியமே செல்வமுத்துக்குமாரே
போதுமபோதுமுபமுறவு தாருங்கைமேற்பணத்தை

சரணங்கள்.

கொத்துவடமுத்துசரம் கொப்புத்தாவேனென்றுசொல்லி
கொஞ்சிக்கொஞ்சியென்னுடன் கொண்டாவடித்தீரனது
கொவ்வையிதழைக்கடித்து கொங்கையழுந்தப்பிடித்து
செவ்வியகன்னத்திலேவடுக் கென்றுகடித்து
எத்தனைசெய்தாலுமுனக் கத்தனைக்கிடங்கொடுத்துக்
கர்த்தனென்றெண்ணினேன்வெகு பக்தியுடனே

நிக்கிரகித்தங்கடனுக் கொருத்திவருவாளாபோம்
எத்தியெத்தியென்னைக்கு மூக்குத்திதாரேனென்றுசொல்லி(ஆ)

வேணுமானபோலிருந்தாற்சொன்ன நாணயப்படிசெலுத்த
வேணும்படிநடக்க லெனக்குச்சம்மதியான
வெறுப்பாய்ப்பேசினேனென்று யெண்ணினாலுமெண்ணுஞ்சும்மா
வேசையற்காசுமே லல்லவோசாமி
தோணாமலனுதினமூர் தொந்திரவுசெய்கிறீர்
துரையென்றாலெனக்கென்ன ஆனாலும்
ஆணுவமாய்ப்பேசுகிறீ ராயனைனென்னிருதையனே
யானைவிட்டேவேடிக்கடி இல்லுமபிலலுமாகச்சொல்லி(ஆ)

கல்லைநடவாதிலங்கே சொலைதகொருவினிலூசி
சொல்லுமத்தன்மைமேலவர்க்கு செலவிடுகிறீர் இங்க
கலவியெல்லாயநாளவெகு வாயச்சொல்விளைத்தபேருக்குண்டு
கையிலில்லாதவனைபோல வேஷமேபோகிறீர்
முன்னேமலைரைச்சுட்டிக் கன்னத்தோடேகளைமைதனு
முத்தமிடுமகனைப்பாற் குடிக்கவேவுகிறீர்
இல்லாதெல்லாஞ்சொலலியென்னையல்லற் பண்ணவாதீராகானு
மலனுமபசற்சுப்பராயனன்பாயப் போற்றிடுமேவேலனே(ஆ)

௨௰-பதம், இ-ம்-அடாணு, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மானேயெங்கேபோன வகையென்னடிபொல்லா
வமயநிருக்கிற செம்பொனமலைக்குள்ளே

அநுபல்லவி

வானோர்புகழுஞ்சேனு பதியானசுப்பிர
மணியம்பலவாநதம் டண்ணுதிருபயானே(மா)

சரணங்கள்.

அம்புவிழிமடமானே யுனக்கிது
யார்செய்த குசுடிமூது
வம்புகளுங்கொண்ட தொம்புவந்தமார்க்கம்தேடி
கும்பல்கனத்திலிளம்பிறைபோன்றக் குறிகள்மிகத்தோணுதே
கும்புகள்கூடி யம்புகள்பேசுரா
கோலங்கண்ட நீலியேயாண்பெற்ற(மா)

ஜாதிப்புனுகும்பன்னீருமதிமிர்த ஐவ்வாதுவீசுதே-யுனக்
கேதுக்கபடிதுற்புதிகள்வந்த தொதன்வாய்க்கூசுதே-நடு
வீதியினிற்பெண்டு பிடிப்பதவனுக்கு
விர்த்தியெனறெங்கும்பர சிந்தகெரியாதோ
ஜாதிக்கிலளாதசொழி லேதுக்குவீணிலே
தானடங்கத்தன் குலமவிளங்குமடி (மா)

வண்டாடுஞ்சோலை திகழுங்கொன்றைநசெடிவாழுந்
குணசீலன்ஈனும் தெண்டிரைசூழ்புவிகொண்ட
வினைகளைததீர்க்கும் வடிவேலன்கொளு
தண்டமிழோர்துதிக்குந் சாத்துக்கன்பு
தந்தமனுளன்தன்னுரு மலர்த்தாளன்
ஒண்டொளியேகற் கண்டுருசிகொண்டு
ஊரார்நகைக்க உடலெடுத்தாயடி (மா)

உக-பதம், இ-ம்-அடாணு, தாளம-அடதாளம்.

பல்லவி.

வருந்த-வருந்த-யென்னடாசாமி
வலியமோடிசெய்கிறாய்

அநுபல்லவி.

கருந்தடங்கண்ணி யுமையருளிய
கந்தனென்றேநினைந்தை யுந்தன்மீதிறகொண்டு
தினந்தினங்கோடி நமஸ்காரங்கள்பண்ணித்
தேவாதிதேவ சகாயனெனறேயெண்ணி (வரு)

சரணங்கள்.

உம்மைப்போலபுருஷாளரிங் கெனக்கொருவருமில்லையோ
மனதுண்டோயிலலையோவதனை யெ... குகநதுசொல்லையோ
பொன்னையெனக்குள்ள கடனுககளி துப்போனுலெனனதொல்லை
போனுமிப்போகஞசெய்துவைகத குழுனககுமபொருததமா
மன்னவனென்றுனனை மையாகசொள்வாரிலலைதிலையே
வழிமறித்தேமடியைப் பிடிப்பாரில்லை
யென்னசொன்னுலுமுன் மனதிரங்கிலை
யெனக்கிங்கிருப்பதுவோ ராயிரந்தொல்லை(வரு)

முன்னளந்திட்டநாழியினிலளந்து பின்னுமளப்பதோடா-சொல்லு
மோகனக்கல்லென்றாலுமபாளும்வரினால ரெண்டாய்முறியுமடா
நன்னயக்காரனென்றவனசொல்மாறினால் நாணயமபோகுமடாவினி
நாளுக்குநாள்முழுச்சந்திரனானாலும கனைறாய்க்குறையுமடா
பன்னைப்பன்னைப்பழம் கனைசபடிக்கிறாய்
பட்சமவள்மீதிற் கொண்டுதுடிக்கிறாய்
இன்னம்வீணாய்மனைப் பாலேன்குடிக்கிறாய்
இருக்குமிஷ்டதனை யேண்டாகெடுக்கிறாய்(வரு)

பூனைக்கட்டுந்தோழுந்தன்னில்வந்து மதயானையைக்கட்டுநீரோதாகம்
புசிக்கக்கிடைவகையதிநேத பொறங்கிணறொன்றுவெட்டிநீரோ
முன்பரவசஞ்சொன்னபடிநடந்தவளைப் பண்பாய்கிட்டி
வானவர்கள்புகழ் வள்ளிமணவாளனே
வாணையெனப்பெயர் கொண்டகுணாளனே
தேனுலவுஞ்சீர் கடம்பணிதோளனே
ஸ்ரீசுப்பராமனுக் குதவுந்தயாளனே(வரு)

௨௨-பதம், இ-ம்-தோடி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மோகப்பகட்டுக்காரி-மோகவலைக்குட்சிக்கி
முன்னாளிருந்தபிரீதிமறந்தீரோ

அநுபல்லவி.

ஜெகம்பணிந்திடும்வேலூர் முத்துக்குமாரசாமி
சித்தந்தெரியாமலெந்தன சித்தத்தைக்கொடுத்தேன்சாமி(மோ)

சரணங்கள்.

நாணிப்போதவனுக்குச் சரியா-முன்
நாளையில்வேண்டியிருந்தது முறியா
ஏனுமக்கிந்தமகிடசி நிலையா-உமக்
கிருக்கத்தெரிந்தசந்தேக மலையா
வானவருலகின்வாழ் லவென்றெண்ணி
வீணிலெங்கோமுமவள்வீட்டில் வீற்றிருக்கின்றீர்
காணுவதோவரிதாச்சு காணியாட்சியவளாட்சி
எனைந்தனுக்கினிவீண்பேச்சு யிருந்தயவெல்லாம்போச்சு(மோ)

என்னைவிடவுமக்கவ	ளழகா-நீர்
யென்னைநயங்கண்டுகொண்டீர்	முருகா
என்னைமுன்னைநானினைக்	துருக-நீ
யிப்படியுமவிடலாமோ	முருகா
மன்னவனேயுனக்குநா	னென்னகுறைசெய்தேனவிளு
யன்னீதஞ்செய்கிறீரே	கன்னிவதைபொல்லாதலவோ
சொன்னசொல்லைதப்பிவிட்டுச்	சூதுக்காரியென்றசொல்லி
வுன்னிடமனதுமகெட்டு	யென்னைநட்டாற்றிலவிட்டு(மோ)
சந்திரமயிலேமல்வரும	வேலா-பக்தன்
சுப்பராமன்தமிழ்க்கனு	கூலா
சந்திரவதனவள்ளி	லோலா-சாமி
சகலபுவனபரி	பாலா
வுந்தனதுயிதய	மிகதவிதமாகுமென்று
யெந்தனுக்குத்தெரிந்தா	லுனைக்கூவுனைச்சேருவேனோ
கந்தரேசதிலபாதலைது	காமதுரோகயினைபோகாது
வஞ்சகந்தான்மறவாது	வந்தாலுமனமொவ்வாது(மோ)

உக-பதம், இ-ம்-ஆகிரி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சிந்தைவாடுதேயுனை-நினைந்துநினைந்து
சிந்தைவாடுதே

அநுபல்லவி.

சிந்தைவாடுதுந்தன்	சந்திரவதனநேடி
யந்தரந்தனினிலு	வாடுவெகோடியதுபோலு(சிந்)

சரணங்கள்.

கொடிப்பொழுதுகோடானுது	நூறுயுகமாக
விடியவிடியுமட்டும	விழித்திருந்தும்
வடவாக்கினியோபெரும	வாடைக்கலைவீச
கடலிற்றுரும்பதுபோல	மீடலுக்குளேந்தேகம்
கனிவன்போடவே	கலவாதுசேரவே
வுடன்பெருமூச்செறிந்து	மையலதிககாணவே
படியிலெனைவிதித்த	பாவிதெய்வத்தைநொந்து
தடித்துத்தாமரையிலைத்	தண்ணீர்போற்றவித்தேனந்தன் (சிந்

பன்னீர்வெண்ணீரைப்போற் பற்றுநீமேகச்
சுண்ணத்தைக்கலைசுழற்றி யாட்டுவதுமேகலாமல்
வர்ணக்குயிலகூவ பாருதன்கணைதாவ
வண்ணமுமருந்தாமரை சொன்னதுமமொருந
வாசையாகவேகூடி நேசமுடனேவாடி
இந்நேரம்மன்மதனை கணைத்தொடுத்தெய்யவே
சன்னதமதிந்திர்தச் சமயத்திலெவ்வாராவிட்டால்
யென்னசெய்வேன்காட்டி லிணைப்பிரிந்தமான்போல் (இந்)

மலரணைமேலிருவரும் கூடியொருமையாய்
நிலையாதேதெகொக்கோக நிலைபதனையறிந்தும்
பலபலவிதமாகப் பரிமளகஸ்தூரி
கலவைப்பொடியைப்பூசி பலவைத்துயிலாகவிசி
கருணைவசையறிந்து சாதலவைகபுரிந்து
கனிவாயிதழைமுத்தங்கு துதாய்முறைமையக்கொண்டு
நலஞ்சேர்சுப்பராம னையாநடமைக்குமுகமைனை
நாடியுபிணங்காத லாலதனமிகவியலிடு (இந்)

உச-பதம், இ-ம்-அடாணா, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கையினிலரொக்கப்பணமும்கேளடி-கடன்சொல்லவர்தாற்
கதனைச்சாற்றிநதானேப்போடடி.

அநுபல்லவி.

ஜையலசீரகம்ப ஜாதிநதொழிலவித்தை
தாய்க்கிழவிசெலவைக் கேட்டுக்கோ
ஐபணைன்றுவிலைமை லப்பணைன்றுவென்னை (கை)

சரணங்கள்.

மஞ்சளுசலவுக்கோணர்குப்பொன்கேட்டுக்கோ பாக்குவெற்றிலை
வாங்கிக்கின்னவோனர்குபொன்கேட்டுக்கோ
மிஞ்சியிலக்குவொன்பதுபொன்கேட்டுக்கோ பட்டுபட்டாவளி
வேண்டுமென்றேயென்பதுபொன்கேட்டுக்கோ
வாக்கொற்றவர்நூறுபொன் றேடித்தருவாராகில்
யோகத்துடனேயேவிப் போகச்சொல்லடிமானே (கை)

வருதலன்பின்னும்வந்தானென வெறணிக்கோபணங்கொடாவிட்டால்
வஞ்சிகல்லாய்க்காலைமுடக்கிப் பிணிக்கோ
எந்தவழக்குவந்தாலும் பயமில்லை
இதவொழிலுக்குஞ் சூதானுமில்லை
இனைறைக்கொருநூறுபொன் னெண்ணித்தருவாராகில்
நன்றுற்றவனிஷ்டம்போல நடந்துக்கொள்ளடிமானே (கை)

பண்ணுவதாரம்பசாதிக்கென்ன வஞ்சமாபாவியொருமொந்தை
பாழிலிவைக்குந்தண்ணீர்க்குததானென்ன பஞ்சமா
இணைஸ்தனங்கள் வயற்றில்விழுந்தபின்
எண்ணினவர்பின்பு யிவரோசொலமின்னே
பண்ணலவும்சுப்ப ராமன்பதத்திற்குப்
பாவிதநிமேல்வடிவேலனை சிலத்தவர்துதிசிலனை (கை)

உ௩-பதம், இ-ம்-அடாணா, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மையல்மிகவுமிஞ்சுதே-சாமிநீரிப்போ
வருகாதிருந்தாலென்செய்வேன்

அநுபல்லவி.

வையகம்வேளூர் மூத்துக்குமரேசனே
மாதுகுறவள்ளி மகிழுஞ்சகநேசனே

சரணங்கள்.

மாரன்மலர்க்கணையென்மேற் றூவுதே
மாங்குயில்களுங் கூடிக்கூவுதே
பாரமாகுமென்றனம் விம்முதே
பாவிமதியுந்தணலாய்த் தூவுதே
கார்வளையுங்கலையுஞ் சோருதே
கங்குலொருவிதமாய் நேருதே
சீரூர்சக்கிரவாகமுஞ் சேருதே
தெரிவையெனக்குமோக மீருதே
பஞ்சணைமீதில்விளை யாடி
பத்தன்சுப்பராமன்பதம் பாடி
ரஞ்சிதமாகுநீரென்னைக் கூடி
கொஞ்சுதினமாகுதேயென்ன மோடி (மை)

உகூ-பதம், இ-ம்-சாவேரி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மானேயிவ்வேளையெனை மருவாவிடிற்சகியேன்
வாராயெனதுகண்ணே

அநுபல்லவி.

தேனூர்மொழிக்குயிலே தெய்வலோகத்தமுதே
சித்தமெலியமன் மதப்பாயல்வாட்டுறான்
திகழ்சண்பகமந்தார மிகவெறியும்வனத்தை(மா)

சரணங்கள்.

இந்திரநீலமோசேலோ விருபுருவத்தடியி
விலகும்விழிகள்வகை யாதடி
மந்திரகிரிபோற்றோன்று முலைமேலொளிதர
மன்னுங்கொவ்வைக்கனியோ வோதடி
சந்திரவதனமோடி சமயமிதல்லவாடி
தக்கவர்நடத்தும் கொக்கோகவித்தையின்படி
சாரடிமையல் தீரடியெனது(மா)

காதல்கொண்டேனுனது கனிவாயமுதருந்தக்
கருணைசெய்வாயடிமை தேகியே
மாதரொனுமின்களுன் மதியனையபொற்பாவாய்
வையமீதுண்டோவுன்போற் போகியே
போதாருந்தியைநாவாற் புளகிந்திடவேநீ
போற்கலசமுகடு மழுந்ததழுவமுகம்
பாரடிமையல் தீரடிஎனது(மா)

இன்னமுதேசீயாட்டி வெனக்கிசைந்தகண்ணாட்டி
வின்னந்தயவில்லையோ கூறடி
பொன்னேபருவமதிற் புணர்ந்தாலல்லவோசுகம்
பொற்கொடியேமனது தேறடி
தன்னந்தனியாய்காவிற் றயங்குவதென்னேபேவி
சந்ததம்பணிசுப்ப ராமன்தமிழுக்கருள்
சண்முகனெனச் சாற்றுவேனொனைமட(மா)

௨௭-பதம், இ-ம்-உசேனி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

நேக்கந்திநேரத்திலே நீராடுங்கரைதனிலே
நெரிங்கியுமைசாடைகாட்டி யழைத்தவளாரையா

அநுபல்லவி.

நேத்திராமயிலேறுங்கந்தாநீவளருமெழிற்முழியாய்
நிற்கமயிலிலேசொக்கயிலேபக்கதனிலிருந்தேனசாமி (நேத்தந்)

சரணங்கள்.

பச்சிளந்தேமற்படர்ந்த மின்னம்போலஸ்தனமும்
பவளவாயுங்கருங்குழலுங் காட்டமிரொமனமும்
இச்சகந்திற்காமினைந்த லட்சணகைபோலெபெண்கள்
இந்திரலோகரம்பையின் மேனகைவுலகரிவையோசாமி (நே)

மூக்காளிலெலன்னிடத்திற் சொர்க்கம்போலவந்து
முகத்துமுந்தாய்சரசமாடி மோகமதைத்தந்து
மன்னவாயுன்னினைவுகொண்டு வண்ணங்கண்டொருநாகமுண்டு
வாருமையாவென்றுரையே நீருமையாவெங்கலை (நே)

பின்னைமதியுடையபெண்கள் பேதமையைக்கண்டு
பேசுலகிலாட்கொள்ளுவார் புருஷர்க்குமுணடு
வெள்ளுதமிழ்சுப்பராமன் செய்பதத்துக்கருளுங்
திருவிடையோயினிசகியேன் சேவலங்கொடியுடையோய் (நே)

௨௮-பதம், இ-ம்-பிலஹரி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லடி என்சுவாமியைக்கண்டு
கண்டுவினையண்டினவ ளிரண்டாயிரந்திரமாகந்

அநுபல்லவி.

என்றைக்குமொருவரையிற்கண்ட சீர்பாலனைப்ரமை
கொண்டுவருகினைபடு வண்டையிலேயிருந்தவ
ரெண்டுமோதமாகவிங்கு வண்டாமலேயிருக்கின்ற
மண்டலம்புகழு முத்தண்டவடிவேலவற்கு (தெ)

சரணங்கள்.

எப்போவருவாரென்னநான் முப்பழமும்பாலுநதேடி
சுப்ரமஞ்சமீதின்வைத்து சுப்பிரமணியதேவயென்றுந்
தப்பாமலவர்சிந்தையை யெப்போதுமறந்திருக்கத்
தப்பிதமோவொன்றுமில்லை யிப்போதுமறந்திருக்க (தெ)

நெஞ்சியிலீரமில்லாத பஞ்சமாபாவிமன்மதன்
பஞ்சபாணங்களாலென்னைக் கெஞ்சகெஞ்சவதைக்கிறான்
அஞ்சாமற்பேசுநீயின்னங் கொஞ்சநாழிவாராவிடில்
வஞ்சியின்க்ஷேமமென்சாமி பஞ்சுபடுபோடாமென்றுந் (தெ)

சித்தம்வைத்தேயொருமையாய் நித்தியமெனைச்சுகித்தோர்
சித்திரையிற்கண்டசொற்பனமபோ லாச்சுதன்றேவுந்தன்
புத்திமோசமாச்சுதிங்கொ ருத்தரைநொந்தென்ன
பத்தன்சுப்ப்ராமன்போற்று முத்துக்குமாரசுவாமிக்கு (தெ)

உகூ, பதம்-இ-ம்-கல்யாணி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அழைத்துவாராய் சகியே

அநுபல்லவி.

ஆதிமூலப்பொரு ளானசர்வேசனைக்
கோதிலாதகை வாழ்முருகேசனை (அ)

சரணங்கள்.

தீழைக்குங்கடப்பமலர் தாரழகனைபுல்லி
தாராளமாயென்னுரை தண்போலேநீசொல்லி
இழைக்குமாரனென்னுமோ ரினிமைதங்கியவில்லி
எய்யுமலர்க்கணையா லுய்யமுடியாவல்லி

இதங்கொண்டுதழுவவன்பினொடுபல விதந்தங்குசரவிந்தையது
செய்யயிருவருமொருமனதாகவேயிணைசந்து மருவவிழுதருணமா
(மெனமொழிந்து)

மாசிலாநற்பர காசநேசப்பரமஞ்ச
வயங்குமுத்துப் பந்தலுநாட்டிய
புயவகுசித்ரக கர்தவர்பூட்டிய (அ)

மண்ணுடனத்தையும் விலைகொளத்தக்கதிலை
கண்ணாடிகள்சித்ரப் படங்கள்மிகக்குலவி
மலர்மெத்தையின்மிசைச் சலவைச்சல்லாவிரித்து
பலவுச்சிதமிதி களபப்பன்னீர்தெளித்து
வாசமாலை விலாசகீடியே
தேகலாவு முலாசமேதரு
வளமிகுந்தரதி மாரனுமதிசயிக்க (அ)

யஞ்சகச்சாயவற்கவகைகளுந்த.

கொஞ்சிக்கொச்சுவெள்ளிலைக் கொழுந்தின்சுருள்மடிக்க
கூடிப்பலலீலைகள் குறைவில்லாமலமுடிக்க
வஞ்சியேசுப்பராமன் வாழ்த்துந்துதிக்குகந்த
வானவர்போற்றுஞ்செந் தேனேயுககணமெத்த
வகையெதுவோவதை ராமதைக்கூடியே
ஜகமுழுதெங்கணு மோடித்தேடியே (அ)

௩௰-பதம், இ-ம்-சுருட்டி, தாளம்-அடதாளம்-சாப்பு

பல்லவி.

அடிக்கடிக்கையைப்பிடிக்கிறு ரிவாரடிசகியே
இவராரடிசகியே

அநுபல்லவி.

செடிக்குள்ளேயொளித் தாலுமவிடேனென்று
திடத்துடனெதிர் மடக்கிமடக்கித்
துடுக்குகளைப தொடுக்கிறார்மனஞ்
சோதிப்பதுபோலேரி யாசத்துடன்வாதிட்டேனே (அடி)

சரணங்கள்.

தெந்தனமாயிவ ரெந்தனைத்தொட்டுத்
தீண்டவுந்தன் தகுமோ-அவ்
ரேந்தவிதங்களசெய் தாலுமதற்கிணங்க
தென்னுளநதான் புகுமோ
மந்திரத்தில்மாங் கனியும்விழுமோ-வா
மாட்டேனென்றால்விட மாட்டேனென்றயெந்தன்
முந்தானையைப்பிடித் திழுககவுமிவ்
ரெப்படிதொடவோக்குமோவதுசெப்படியிதற்கெப்படியடி ()

சம்மதியாபெண்களைத் தொடர்வது
தான்புருஷத் தலமோ-மன
ரமமியமில்லாவகை செயததுவே-நல்ல
ராஜருகென்ன கனமோ
இமமலர்ச்சோலையி லென்னவருத்தமோ
வேந்தனென்னையறிந்தாலாகும் திருத்தமோ
நமமையெவர்மதிப் பாரடியூரினில்
நாடிசசெல்வேனிவ்வகை தேடிககொள்வார்பெரும்பகை (அ)

விருப்பமுள்ளவர லிவர்கண்ட
வேளையிற் கூடாளோ-காலங்
கருப்பிணிச்சுகந் தேடுமோமற்றக்
காரியந் தேடாளோ
இருப்புத்தூணைச்செல் லரிககுமோ-நரி
யெதிர்த்துச்சிஙகத்தை கொல்லுமோகட்டை
நெருப்பையுநதேனி மொயத்திடுமோவகதி
நேரத்தினில்மோசத்தொழி லார்செய்பவர்பாரிப்படி (அ)

௲௧-பதம், இ-ம்-சாவேரி, அடதாளம்.

பல்லவி.

இதைவிடயின்னம்வே றேவேண்டுமோசாட்சிஒன்றுபோதும்
மிலலைபிலலையென்றுகோடிபரவச மெடுத்துரைககிறீரோம்

அநுபல்லவி.

பகிதவழ்வேளூர்முத் தையனேயந்த
வஞ்சியுடனேகூடிக் கொஞ்சியணைந்திட்ட
மைமகுறியுமஞ்சள் வாடையுஞ்சொல்லுவதே (இ)

சரணங்கள்.

எத்தனைசொன்னாலும் மென்செவிககுமோநா
வென்னத்துக்குவீண் பேசுசு-அவ
னின்னேரமெஙகெங்கே தேடிவாளோபாவ
மெழுந்திருமநேர மூரச்சு

புத்தியில்லாதவள் போலநீரெண்ணுகிறீர்
போதிக்கிறீர்மெய்போற் சாதிக்கிறீரந்த
வித்தைதொழிலெல்லாம் சட்டிவையுமுந்தன்
மீதுநசம்பட்ட போதேதெரியாதோ (இதை)

நன்னயப்பேச்செலாம் கண்டதுதானிந்த
நடப்பினிலேயின்பங் தருமோஎன்னமோ
ஞட்டமதேனினி யாகிலுமுனதாசை
நாயகியைப்போலே வருமோ
வர்ணமயில் முருகேசரே சாதிக்கிறீர்வீணாக
வாதிக்குறீர்மெய்போற் சாதிக்கிறீர்தேவா
மனமதவேடங்கொண டக்குமீராடிய
மகத்துவமல்லாமுன் முகத்திற்றோணுதே (இதை)

ஐயமாகச்சொலலு வார்களேமுகக்குறி
வாய்ந்திடுங்குங்கும மேதேநலல
தாகட்டுங்கண்ணாடியைப் பாருங்கன்னத
தடையாளமொன்று போதாதோ
கையிற்றிருட்டிருக்க உநதன்சிதசெலாங்
காட்டுகிறீர்மெய்யோ ஞட்டுகிறீர்நல்ல
சையோகவேளைதப்பிப் போமபோமலோலரே
சந்தநஞ்சுப்ப ராமஎறுதிவேலரே (இதை)

ரு உ-இ-ம்-நீலாம்புரிதானம்-அடதாளம்சாப்பு.

பல்லவி

காதலெனக்குத்தநத-கண்ணாளனை மெ்ளள
கைவசப்படுத்திகொணடாளோ

அநுபல்லவி.

மாதர்பணியும்ஸ்ரீ மைதீநதன பெற்ற
வாலைக்குமாரனின்னம் வரக்காணே யாலே (காத)

சரணங்கள்.

சோலைக்கருங்குயிற் கூவபரவிச்
சோமனுந்தணலாகத் தாவ
சேலுமன்மதன்கணை பேசிவையம்

வேங்கைபோல்போல் மாருதந் | தாவ
பாலன்னகைசாககைம் | நோவ-யான்
பரதவிககிறேன்பகல் | ராவாய்
பாலப்பருவா தனனி | லிணைப்பிரியலைத்தும்
பாதகியாரோ | மயககிமருநதையிட்டாள் (கா)

அரைககணமென்னையே | நாடி-யவ
னரைககணஞ்செய்குவான் | மோடி
அரைக்கணமென்னைகொண் | டாடி-யவ
னரைக்கணமவர்னிப்பான் | பாடி
அரைககணமென்னைவா | தாடி-யவ
னரைக்கணமென்னைமுத் | தாடி
இருவருமிப்படி | யிளியாபாலுமநீருமபோ
லிருநதநேசமெல்லா | மறககலைத்தாபாவி (கா)

பனனீரெவன்னீறுபோ | லாச்சே-யுலகிற்
பார்த்தபேர்நகைத்திட | லாச்சு
அன்னைசொன்னசொல்னிஜ | மாச்சே-யென்று
மாராதபெருந்துய | ராச்சே
இன்னோர்ந்தலைகுனிய | லாச்சே-பாவி
யிப்படியுமென்செனம | மாச்சே
தன்யன்சுப்பராமன் | தமிழுக்குகவுமவேலன்
சர்வலோமுமுய்ய | சாயுச்சியமீவான்வெய்ய (கா)

௯உ-பதம்-இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

என்செய்வேனநீ-யுரையேனெழின் மயிலேநாதன்
பிணங்கவிலலேகொஞசமேனு மேதுமயங்தெரியேன்

அநுபல்லவி.

கன்மனதநோனென்றுமுன்னங் கண்டதுணடோவின்னங்
கருதுவேனேவவருறவைக் காசினிமேலடியேசகியே (என்)

சரணங்கள்,

வஞ்சியோநான்பஞ்சணையிற் | றஞ்சமெனநாடி
மருவவென்றேகால்வருடி | வணங்கினேனார்கூடி
கருசையுன்டோடிஞதலினு | னெஞ்சிரகக்கமற்யென
கெஞ்சிநேவேனுவஞ்சலித்ததத | மிஞ்சினவன்றனைசகியே (என்)

மூகதந்தருவாயெனவே மோகமதாய்ப்தல்வி
மூப்பழுத்தோடமுகருந்த முன்னமனைவத்துச்சொல்வி
சித்திரமிரங்காமையிருற் சேர்ந்துமெலலவனைந்தேன்
பித்தனைப்போற்பேசினாறு வெத்தனையோவடிசகியே என்
பாடவகாணமுதலாம பகருவவகளதெரிந்தே
பலபலவாவிகளைமும பரிவுடனேபுரிந்தே
ஞடவர்தநதிகவொன்றே வகத்திலுன்னவெனனைத்
தாடணமுருசெய்திலேனே பேடியோடிவடிசகியே (என்)
பங்கமன்றேயிவனுக பென்னபக்கலிலோர்மங்கை
பருத்தசடைமுடியினி லென்பட்சமுடன்கங்கை
அங்கமரையானவனே வனுவசுப்பராமனேத்துங்
திங்களொனுஞ்சவகரன்போ லெவகுங்கண்டதில்லிசகியே

ஏனசெய்வேனோநீ

௩௰-பதம்-இம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

அரைக்கண்ணுடையானென்றே யார்க்குந்தெரியாதே
வனுக்கிறாய்வாரையமூட்டி

அநுபல்லவி.

தரைப்புகழுமருனே தனுவுரைவோரனேசனே
தந்திமுகனைச்சேயால் தந்தபரவீசனே (அரை)

சரணங்கள்.

மூக்கண்படைத்தோனென்னமுரைமை யென்முன்வெல்லாது
முனிந்துரைதநகமிழினில் முத்தமதிறசெல்லாது
தக்கன்மகட்கதனிற றந்தானென்னரைக்கண்ணை
தப்போயிதுவுமுனசொல தானினிவிளக்கைகணனை (அரை)
கருத்தாயோதவநதாய்முன் கண்ணப்பனெச்சிலுண்டு
கவரவமாயவர்க்கோர் கண்ணனித்ததுமுண்டு
வுரித்தரமுந்தனைப்பார்க்க வுள்ளதரைக்கண்தானே
வுச்சிதவார்த்தையெல்லா மொழிக்கியதோசெந்தேனே (அரை)
எத்தாய்முப்பரத்தைகயி லெரியச்செய்தாய்நகைத்து
இருவருமொருவகையா யென்செயகிவீரபதைத்து
பதிசெய்சுப்ராமன் மணியுஞ்செஞ்சடையானே
பரிக்குமவழியில்லாத பருததவெண்விடையானே (அரை)

௩௫-பதம்-இ-ம்-சாவேரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

உனக்கேனிந்தபதட்டம்-இக்
கொருகாற்செல்லுமோவவனிஷ்டம்

அநுபல்லவி.

தனக்கேயில்லாமல்மானந் தரணியெக்குந்தூற்றினன்
சன்யாசிகீர்சொல்ல சமுசாரியோநாநல்ல

சரணங்கள்.

ஆனையைப்பூனைவெல்லப் போமோஉன்னுமல்
ஆரற்றுவதாற்காரிய மாமோ
பானையிற்படறியோட்ட லாமோ-வீணே
பதற்றுவதாற்காரிய மாமோ
கானில்மேவும்பனைக் காட்டேறிசகுட்டி
கலகுவதனின்சல சலப்பொட்டி (உனக்)
சிந்தையேனிதென்ன கோலஆசற்றேனுஞ்
செல்லாடுதன்னிடமவள் ஜாலம
முந்திநானென்றவட்கிஞ் ஞாலந்-தன்னில்
மூளைத்ததென்னமோகேடு சாவம்
பந்திவிசாரித்திடுவாள் பட்சமிருக்கியென்குறை
பையரவணிந்தவன் னையனேயெனக்காதை (உனக்)
காதலுக்கினியவென்கண் ணாளவொளிருக்
கானக்குறவள்ளிமண வாளா
தர்வழிழ்பூக்கடம்பணி தோளா-பண்டோர்
தையலுக்குதவிய தயாளா
ஓதுஞ்சுப்பராமன் தமிழுக்குதவிஞ்சிலா
முடியிரவறும்மரவு மொளிர்வடிவேலா (உனக்)

௩௬-பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அவளிவளென்றேவீணு-யானமட்டுமபேசுகிறாய்
அறிவேனடியுன்றண்மையை

அநுபல்லவி.

தளிரூயர்ந்தபணி மயிலைவாழ்பாலீசன்
றாகமெகற்வமோவாது வெந்தவிதத்தாலலனை (அவ)

சரணங்கள்

யெவரென்னவினைசசொனனு ரீழுக்காம்வலியசண்டை
போதுவரவர யெழுமபுகேபெருாதொண்டை
அலைசாககிட்டுற யிடிததபழகைதபோ
லஞ்சாமற்கொஞ்சமேனும்மகக்கொண டணணிப்பாராமல(அவ)

கலையுள்ளவரைக்கும் வசைத்தேயுடலெடுக்தாய்
லைப்புகொடேதிரிங் வருபவனைவிடுத்தாய
எயதவனைவிடுதது அமைநொநததுபோல
யிளபங்கண்டுசெரிண்டாயே யேணடிவாயைமூடாமல்(அம)

௬௭-பதம்-இ-ம-காமபோதிதாளம-அடதாளம.

பல்லவி.

நேத்திராத்ரிபோன-பெண்வீடுயிதுவெலல
நிலவரமாகஉற்றப்பாரும

அநுபல்லவி.

பூக்கிருககுஞ்சோலைசூள் கழுக்குன்றந்தன்னிலமேவும
புனனியயேநக்க் கன்னியுமானலல (நே)

சரணங்கள்.

இருட்டுவேளையிலேநீர் திருட்டுத்தனமாய்செலலுங்
திருட்டெலலாமவெளியாச்சு மிரட்டாதேயுமபோய்சுவாமி
திருட்டுப்பாலுஞ்சீனிற் தேனுமபாகுமக்கணடும
பிரட்டிவாயிலூட்டிய பெணவீடந்தவீதியிலே (நே)

பஞ்சணையிலேயக்த வஞ்சியுநீருமகூடிக
கொஞ்சியிதழ்கடித்த குறியிருசகுதேபாருப்
மிஞ்சிசன்னதமேறி வீதிகப்பிவீதியில
அஞ்சுகவாய்திரந்து கெஞ்சிகெஞ்சிபேசுகிறீர (நே)

பாதியிரவில்வந்து வாதுகளேன்செய்கிறீர்
நீதியோவுமக்கிது வேதகிரிவாசரே
காதுக்கின்பங்குருடஞ் சூதெல்லாமோதுகிறீர்
ஓதுஞ்சுப்பராமனுக் குகந்தருளுமீசரே(கே)

௩அ-பதம், இ-ம்-சுருட்டி. தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

இதற்கோநான்பெண்பிறந்தேனே-இன்னம்
என்சாமிவரக்காணனே

அநுபல்லவி

ஆதரிக்குமெந்த னழகுதுரையையெந்தப்
பாதகிகைவசப் படுத்திக்கொண்டாளோவையோ (இத)

சரணங்கள்.

கட்டிக்கரும்பையென்றன் கையில்வைத்திருந்திப்போ
கைநழுகிவிடுத்தே கலங்குகின்றேனே
மட்டில்லாவாசைகொண்டு மருகச்சமயமதி
மாரனென்றேமிகான மனமகிழ்ந்திருந்தேனே (இத)
காலக்காலமாயிருந்த கண்ணுளனதுமனதிற்
கருதாமற்போனதாற் கலங்குதெனதுநெஞ்சம்
கோலகிறக்கிளியை வளர்த்துப்பூனைவாயினிற்
கொடுத்தாற்போற்பாவிகையிற் கொடுத்துத்திகைக்கலானேன் (இத)
ஆடுமயிலைமேல்வரு மழகனைக்காண்பேனோ
ஆகிநாட்போலமகிழ் பூண்பேனோ
பாடிப்பரவுஞ்சுப்ப ராமன்பதத்துக்கருள்
பண்ணவனைப்பிரிந்துமண்ணின்மீ தும்வாழ்வேனோ (இத)

௩௯-பதம், இ-ம்-சங்கராபரணம், தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

வேசையொருவர்மீதில் பாசம்வைக்கலாமோடி
காசைக்கொடுத்தவனே கணவன்

அநுபல்லவி.

தேசாதிபதியென்று ராஜகோபாலன்மே
லாசைமனதிலெண்ணி மோசம்போகலாமோடி

சரணங்கள்.

சித்தங்கரையாமது | கீர்த்திச்சொல்கிறபேரை
திருடரென்றல்லவோ | தெரிந்துக்கொள்ளவேணும்
சிரதையாய்மையல்மீறி | வருகிறவர்தலையை
தடவியவர்தேடுந் | தனத்தைப்பறிக்கவேணும் (வே
ஞாலமீதினிலே | நாளையென்றேநமக்கு
நயவஞ்சகமாய்ச்சொல்வார் | நம்பப்போகாதுமானே
காலமிதுவேகலி | காலமென்றேநினைந்து
காற்றுள்ளபோதெல்லாம் | தூற்றிக்கொள்ளவேணும் (வே)
காமன்கலைபடித்துக் | கலவிசெய்பவன்றனை
கண்மயனென்றவன்பாலிற் | கருத்துவைக்கப்போகாது
நாமொருவர்செய்யுதாலே | மாறலாமோடி
நம்பினோற்செமபொன்முக | நாமிங்கறிவதேது (வே)

௪௰-பதம், இ-ம்-கல்யாணி, அடதாளம்,

பல்லவி.

வருவதானாலவரை வரச்சொல்லுநானங்கே
வரக்கூடாதடி மானே

அநுபல்லவி

சிருமணியிழைத்தொளிர | செய்கதிரவேலேந்துங்
குன்றைக்குடிக்குமார | னின்றைக்குகென்வளவுக்கு (வரு)

சரணங்கள்

கொண்டகணவன்செய்யுந் | தண்டனைகள்பொல்லாது
குடிப்பெண்களதற்கஞ்சி | நடக்கவேணுமல்லாது
புண்டரீகபுத்தி | கொண்டாலதுசெல்லாது
சொல்லுவோர் | மொழியில்லாது (வரு)
தொண்டியாய்ச்செல்கிறோ | மென்றுமனங்கோணாமல்
வண்டலவுந்தேன்மலர் | வாடைமிகப்பூணாமல்
மையிருளினிலய | லார்கள்கண்ணிற்காணாமல்
வந்தாலிஷ்டம்போல்மகிழ்ந் | திருக்கலாமெனச்சொல்லி (வரு)
ஆசையோகணக்குக | ளில்லாமற்பெருகுது
வானதாகட்டுமென்றால் | நெஞ்சமுருகுது
ராஜவீதியில்பத்திர | காளியொன்றிருக்குது
நடுவேவந்து | தடுக்குது (வரு)

மாசில்லாதவென்னைப் பேசும்பன்னிரண்டு
மணிவேலோயிற்றனியா யுறங்குஞ்சமயங்கண்டு
வீசுஞ்சூரியப்படையும் விளங்குமிடையிற்பூண்டு
விஞ்சைமந்திரஞ்சொல்லி வேஷமாறுடிக்கொண்டு(வரு)

கன்னியரிருவர்கள் களிப்புறும்நேயனே
கனகமால்வரைமகள் கலசப்பாலுண்வாயனே
பன்னுங்கலசமுனி பரவிப்புகழ்தூயனே
புகருமதி வுபாயனே (வரு)

என்னுருயிர்த்துணையா யிருக்குமயிர்தவல்லி
யிட்சணம்பால்மாறும வெழிற்குன்றைக்குடிபுல்லி
என்னசொன்னாளென்றவ ரேதேனுமூனைக்கெல்லி
யிழுத்தாலும்பேச்சையவற் கிதவுவார்த்தைகள்சொல்லி(வரு)

௩௪-பதம், இ-ம்-சாரங்கம், அடதாளம்.

பல்லவி.

கையிற்பணமில்லாமற் கலவிசெய்யவந்தீரோ
கடனாலெழுந்திருஞ் சாமி

அநுபல்லவி.

ஐயரேதென்பழனி யமருக்குமரேசா
அம்மான்மகளானாலும் சும்மாய்வரப்போராளோ(கை)

சரணங்கள்.

ஆசையிருந்தாலென்ன காசைவிடவும்போமோ
வழகுமாப்பிள்ளையானால் வளவுக்குச்செல்லலாமோ
வேசைக்குக்காசில்லாமல் வேறேபிரியமுண்டோ
வீணாய்வந்தானீரெங்கள் வீட்டுகெகிழுவிவைவாள்(கை)

தெந்தினப்பாட்டுப்பாடி திருநாமமிடவந்தீர்
இழித்துச்சிரித்துமெள்ளப் பசப்பிக்கைப்போடவந்தீர்
ஆககதிநாசாரத்திலென் மனதைமயக்குகிறீர்
ஆரியக்கூத்தாடினாலுங் காரியத்தைவிடலாமோ(கை)

௩௫-பதம், இ-ப்-அடாணா, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

அறிவேனறிவேனடா சாமி-உந்த
னசைப்புமிருகைவிசைப்பும் பசப்பும்

அநுபல்லவி.

அறிஞர்களேத்தும் வேளூர்தனில்மேவிய
வையனேமெய்யனே பனிருகையனே (அறி)

சரணங்கள்.

வேண்டியபொருளைக் கொடுத்துக்கொடுத்து
வெருவாயுன்மனஞ் சலித்துசலித்து
வெறுத்தவர்போல பிருவுகள்செய்கிறாய்துரையே
யேண்டியேண்டியென் றேசுநீர்பேசுநீர்
ஏதுக்கோவென்னுடன் வாதுகள்செய்கிறீர்
ஏதுக்குஅஞ்சுவா ளென்றெண்ணிப்பாராதீர்
இருந்தும்மிட கருத்தைமெத்தவும் (அறி)
கடைக்கண்ணாலெனை மிரட்டிமிரட்டி
கருணையுள்ளோர்போலப் படித்துப்படித்து
கதையெடுத்தோதுமுன றொழில்வகையெல்லாந்தெரியும்
விடையுயர்த்தவன் தந்தைமுத்தையனே
வீணுக்குழைப்பாளென் றெணணிமயங்காதே
விந்தைதடமபுரி சுந்தரமயின்மேல்
வெடிக்கையாய்வரும் வாடிக்கைகள்மெத்த (அறி)
வேசைக்குங்காசுக்குந் தொந்தமதல்லவோ
மேதகினானுனக்குச் சொந்தமதல்லவோ
வீணாசைகொண்டின்னுமென்ன பலன்கண்டேன்சாமி
பாசமதாமசுப்ப ராமன்செந்தமிழைப்
பாடுமென்னுடனே கூடும்முடைய
ஆசைவார்த்தைகேட்டு மோசம்போனேன்மிக
வன்னாட்சொன்னமொழி வினாளுள்வரைக்காணேன் (அறி)

௬௩-பதம், இ-ம்-கேதாரகௌளம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அஞ்சுகமேயென்னாசைக்கண்ணாளனை
யழைத்துவாடிமானேகண்ணாளனை
யழைத்துவாடிமானே

அநுபல்லவி.

கஞ்சமலர்த்தடஞ்சூழ் கச்சிநகரில்வாழுங்
கருணைகடாட்சனெங்கள் கரிகிரிவரதனை

சரணங்கள்.

மாங்குயில்கூவுது மருவலேவதாவுது
பாங்கியேமன்மதப் பயல்கணைமீறுது
திங்கள்சுடுகையாலென் னங்கமெல்லாம்நோகுது
தேமற்படர்ந்தகொங்கை விம்மிமையல்மீறுது (அ)

சிந்தையிற்றுயர்மிக மிகுந்துவருகுது
சித்தசன்கணையாற்காம லாகிரிபெருகுது
எந்தவிதத்திலேனுமிங் கழைத்துவருவது
யேந்திழையேயுன்கட னிசையாவிடிற்றுளாது
அச்சுதனுமெங்கள் கச்சிகேர்வாசனை
யன்பர்க்கமலத் துரையுமதிநேசனை
இச்சையுள்ளோர்கள்பா விருக்குஞ்சகநீசனை
யிங்குவரச்செய்தானுனக் கிகத்திற்செய்வேன்பூசனை (அ)

சச-பதம்-தோடி-அடதாளம்,

பல்லவி.

இந்தநிலவுபகல்போலவெரிக்குதே என்னுசைக்கண்ணாட்டியைச்
சேராமலெந்தன்மனம் பதைபதைக்குதே

அநுபல்லவி.

அளிநேர்விழிச்சிற்றிடைச்சி துரைச்சியெந்தன்
அருமைத்தெரிந்துமோசஞ் செய்தாளே-பாவி
வளருதேராப்பொழுதே யுகமாகுதே
வரவரமோக மீறியிதழூருதே (இ)

சரணங்கள்,

சித்தினியிவளென்று மெத்தவும்பிரமைகொண்டு
மெத்தைதனிற்சென்று முத்தமிட்டுக்கொண்டு
மஸ்தகமார்பினின் வளருஞ்சேர்சந்தனம்பூசி
மன்மதகேளிக்குப் பந்தயங்கள்பேசி
தத்தைமொழியினாளே கைத்தலத்தாலணைத்த
விந்தையைமறந்தாளோ மீண்டும்பொருந்தாளோ (இ)
குளிர்ந்தவேனிலில்வந்தே குலவிமார்போடணைந்து
கும்பஸ்தனங்குழையக் கட்டிமனமகிழ்ந்து
கும்பஸ்தனங்குழையக் கனிவாயிதழைத்தந்து
மையன்மிகவும்பூட்டி பல்குற்படத்தைக்காட்டி

துளப்மணியுங்கிருஷ்ண சீலேப்போற்பாராட்டி
சுகந்தரவருவாளோசேமாட்டி யென்கண்ணூட்டி (தெ)

சற்றேசெய்துமோடி சுத்தமதாகத்தோடி
விந்தையாகப்பாடி நித்தமும்கூடி
சித்திரையினிற்கண்ட கனவாச்சேயதை
நினைக்கநினைக்கபெரு மூச்சாச்சே
பத்தன்சுப்பராமன் பங்கினிலிருந்தென்றும்
முத்துமுத்தாய்க்குலாவு மொழியாளைக்காணுமல் (தெ)

சுரு-பதம், இ-ம்-சாவேரி, தானம்-ரூபகம்,

பல்லவி.

எங்கேயிருந்தாலுந்துரை சாமிக்கென்மேற்பட்ச
மிருக்குமடியன்னமே

அநுபல்லவி.

செங்கழநீரோடைசூழுந் திருவரூர்தனில்வாழும்
தேவாதிதேவன்வசந்த தியாகராசனுக்கு (எங்)

சரணங்கள்.

நானவனுக்குச்செய்த நன்றியிவ்வுலகுள்ள
நாளளவு மறக்கான்-ஒரு
நாளாகிலுமென்னை விட்டிதுவரையில்
நாழியுமபிரிந் திருக்கான்
ஏனோவென்மேல்மோடி தானேசெய்துக்கொண்டு
மானேயிருக்கின்று யிருந்தபோதிலும்
என்போலவனுக்குக் கிடைக்குமோபோடி (எங்)

ஆதிநாளையிற்றலே தொட்டெனக்குச்செ[illegible]ன
வாணைதனக்கிரண்டு செய்தான்-அவனுக்
காராகிலுமென்மீது துறுசொன்னபோதிலும்
அதைமனத்தினிலென்றும் வையான்
சூதுக்காரக்கள்ளி சக்காளத்தியென்மேற்
தொடுகுழக்கெல்லாமோதி துரைசாமியைமயக்கச்
சொக்குபொடியுந்தூவித் துலேயாமோகந்தந்தாளே
சுகமாகத்தானேயவள் வாழட்டுமென்கண்ணாளன் (எங்)

எத்தேசகாலமும் சித்தியுடனேகூடி
யிருந்தபோதிலுமென்னைத் துதிப்பானவனை
இணைந்தறுபத்துநான்கு கரணஞ்செய்யும்போது
மென்னனைநினைந்துருகிச் சுகிப்பான்
கொத்துப்பூங்குழலாளே கோதாயென்மலைக்கிறாய்
கொள்ளையாகுமிச்சள்ளைவெள்ளையாய் நாளைத்தெரியும்
உற்றநிலவெங்காளு மொளிகுன்றுதிருக்குமோ
ஓதுஞ்சுப்பராமன்தமிழ்க்குகந்தருளுந் தியாகேசன்(எங்)

௪௯-பதம், இ-ம்-கியால்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வருவாரென்றெண்ணினனே
வகைமோசம்போயினேனே

அநுபல்லவி.

திருவளர் தணிசாசலதுரை
சிவசுப்பிரமணிய னெனுநினை

சரணங்கள்.

ஜாலங்கொண்டுபுல்லி வாய்மைகள்சொல்லி
தாலக்காரனவஞ்செய்த சமர்த்தறியாமலிங்கே(வரு)
நானுனையென்றும் நழுவவிடேனென்று
தேனொழுகப்பேசியென்னை தெருக்கடக்கவிட்டவனிங்கே(வரு)
மற்புதவீத னறுமுகநாதன்
சற்கரைகஞ்சிவார்த்துத்தழுவித் தலைதொட்டவடிவேலனிங்கே()

௫௦-பதம், இ-ம்-சாவேரி, அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆசையிஞ்சுதேபெண்ணாரசேயென்னை
யணைந்தொருமுத்தந்தாடி.

அநுபல்லவி.

வேசையர்க்குள்ளேயுல் லாசக்காரிநீநல்ல
மேடையின்மேல்வினை யாடுவோமிருவரும்(ஆசை)

சரணங்கள்.

பத்தரைமாற்றுள்ள தங்கசரீரத்தைப்
பார்த்துப்பார்த்தென்மன முருகுதே
குத்துங்குஜமிரண்டுங் கண்டவுடனெனக்குக்
கூடவேணுமென்றுமனம் பெருகுதே
இத்தனைமோடியாமோ யேய்க்கிறார்சும்மாய்ப்போமோ
பத்துப்பொன்னூறுபொன் றருவனடியென்னைப்
பாரடிமையல் தீரடியன்னமே (ஆ)

சீதக்குளக்கரையிற் றண்ணீரிலுனைக்கண்டு
சிந்தையமிக மயங்கினேனடி
மாதரசியுன்னைப் போலபெண்களிந்த
மண்டலத்திலெங்குங் காணேனடி
காதலுடனுனது காலொடுகால்பிணைத்துத்
தாகிலுள்ளம்துணி ரர்வதாநீமிக
கலந்துமன்மதலீலை செய்யும் (ஆ)

இடையிலுடுத்துதுகிற் காற்றிலொதுங்கும்போதுன்
னிருதுடைபசும்பொன்போற் காணுதே
வடிவுறுபஞ்சபூதம் வாடையதனைக்கண்டேன்
மதிமயங்கியேப்ரமை பூணுதே
அடைவுடனென்னைக்கூடி யதரரசத்தைநாடி
குடமனுதனிலென் னுயிர்வடுநாட்டவுங்
கொக்கோகவிதியின்படி புட்குரல்காட்டவும் (ஆ)

௨௮-பதம், இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

என்னகாரியங்கண்டு இந்தகுமரன்பேரில்
இச்சைவைத்தாய் மகளே

அநுபல்லவி.

சின்னஞ்சிறியன்மேலு மின்னங்குழந்தைவேலன
செடியுங்காடுமலையுங் குடிவாட்கைநிலையும்

சரணங்கள்.

தேடிக்காணவென்று லோடிமலைமலையாய்ச்
சென்றுதிகைககக வேண்டும்-அவ



சேர்வைபோலெளிதல்ல செய்யுமடமாங்கள்
செப்பவெவரா லாகும்
நாடித்திரிந்தாற்குன்றை கோடிகோடியாகவே
நாளைக்கும்விளையாட்டாய்த் தாளாலெற்றியெறிவான்
பாடுவோனொருகவிப் பாடினாலுங்கேளான்
பதினாறுயிரம்புக ழாற்றுப்படையைக்கேட்பான்(என்)

சோகமென்னடிமாதே யோகபுருஷனைத்
தாயதினைப்புனம் சென்று-அங்கு
சொல்லுமாயாலோட்ட நின்றவழியாப்பெண்ணைஏமாத்தித்
தூக்கிக்கொண்டேனே யன்று
ஆசையாற்கேளடியே யவன்றந்தையோபாவி
யதிலும்பிக்ஷாண்டிபெற்ற வன்னையேமுழுநீலி
வாகைசேர்பத்திரகாளி வாய்த்தமாமன்சோலி
வையகரூத்திரதா னையோபண்ணுவர்கேலி(என்)

சகூ-பதம், இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கண்மணியேயென்சாமியை இன்னம்வரக்காணேனடி
கனவிலுமரவேனடிமானே

சரணங்கள்.

மன்னனெங்களுமைபாலன் மாதவர்கட்கனுகூலன்
மைந்தன்சபாபதிமால்தரு சந்திரனையழைத்துவாபோடி(கண்)

சரணங்கள்.

எத்தனைமோடியென்சாமிசெய்யும்வித்தைகேளேகென்றுசொல்வேன்
சித்தசன்வந்துமெத்தவுமென்னை யெத்துரானடி
மெத்தையிற்படுத்தாலுமென்கண் ணித்திரையோவருவதில்லை
குத்துங்குஜங்கள்விம்மிமனது குழையுதேயிதற்கென்னசெய்வேன்
பண்டுபழகியிருந்தசாமி யென்றைக்கவரென்னண்டையில்வருவார்
கண்டுகொண்டாற்கலக்கந்தீரும் காமினானடி
தென்றற்காற்றும்வீசுதடி திகழ்துடைரெண்டுந் துடிக்குதடி
இந்தவேளையிலென்சாமியை யெவ்வகையேனுமழைத்துவாபோடி()

இந்தவிரகவேதனைமானேநா னெந்தவிதத்திற்சகிப்பேன்
அந்தரங்கமியாவுமறிந்தபுருஷ னழகுதுரையடி

சுந்தரமீருட்சியின்று தாய்கணபாலுண்டவன்றனை
இந்தசுழணத்தில்வணங்கிச் சபாநாயகனையழைத்திங்கேவாபோடி

௩-பதம்- இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

எங்கேயாகிலுமவன் சுகித்தாலதுபோதும்
வேண்டிநீதூற்றுகிறாய்

அநுபல்லவி.

கங்கையைத்திங்களைக் கதிர்சடையணியீசன்
காலைத்தூக்கிநின்றே யாடுஞ்சிதம்பரேசன் (எங்)

சரணங்கள்.

பெண்ணொன்றியான்பிறந்த பிழையற்றிருப்பதாலே
பேச்சல்லவாதென்னடியினி மேலே
என்னென்றவர்சொலினவ் விசைவார்த்தைபுவிமேலே
யெல்லஞ்சரியென்றவ ரெண்ணங்கொண்டதினாலே (எங்)

வருத்தப்படுவதினால் வருவதென்னடிமுன்னம்
த்வாகத்தியதெல்லாய்போய் நானத்தினாலோசின்னம
இரவும்பகலுமென்னைப் பிரியாமலேகூடி
யிருந்தபுண்ணியன்றனை யென்சொல்லுவேன்போடி (எங்)

அநுதினமுமவரை யணைவதற்குநானே
யாசையுற்றேனெவரு நேசமதாகினேனே
மனதிற்றயவிருந்தால் வருவார்டிமானே
மானமில்லாதவள்மேல் மையல்கொண்டவாதானே (எங்)

௪-பதம், இ-ம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மானேமயிலே குயிலேகண்மணியே என்மன்னனைக்காணேன்
மானேமயிலே குயிலேகண்மணியே

அநுபல்லவி.

தேனேவெங்கடன்பதி ஸ்ரீபதி
திகழும்சபாபதிசந்திரனைத் தேடிவா (மா)

சரணங்கள்.

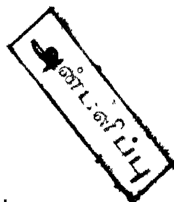
கன்னிவயதிலென்னைக் கைப்பிடித்தாரடிமானே-அடியேதேனே
கலந்துசுகிக்குலவி செய்தாரடிகோடி
மன்னனுக்கெவளோ மோசஞ்செய்து
மருந்திட்டவகையை நானறியேனடி
மனதுகலங்கிதுரை மதன்மலர்ப்பகழியால்
மயங்கித்திரிகிறரோ வழியேனடி(மானே)

மதியுமுகித்ததிப்போமனது கலங்கித்துரைமானே-அடியேதேனே
மதன்கணையோசர மாரிதொடுக்கிறனே
மன்னனில்லாதயிவ் வேளையிலேநான்
மனமகிழ்ந்திருப்பது மழகோடி
மதியனல்தாவுது விதிவசமோபெண்ணே
வஞ்சியான்முன்செய்த பூசாபலன்தானே(மானே)

[illegible]தம், இ-ம்-பியாகடை, அடதாளம்.

பல்லவி.

[illegible] ஆருக்காகிலும்பயமா சும்மாய்சொல்லட்டு
மதிலென்னரகசியமா



அநுபல்லவி.

போருக்குவிஜயனென் மோடிஸிங்கதுரை
போகங்கிடைத்ததெந்தன் யோகமல்லவோபெண்ணே(ஆ).

சரணங்கள்.

நானேசம்மதித்தால் மற்றவர்க்கென்னகஷ்டி
ராஜாங்கமறிந்தவற் கார்சொல்லுவாரட்டி,
நீனேமதயானைமீ தேறியுங்கிட்டி
வாசனுழைய வேணுமோபளாபெட்டி(ஆ)

மனதுக்கிசைந்த மணவாளனைச்சேர்ந்ததாலென்
வாய்மதமகொண்டுபேசும் வன்பர்களுரைக்குஞ்சொன்
தனதாயெடுத்துக்கொள்வோர் சர்வசண்டாளமாம்புன்
சொரபுடையோரெனக்கென சாமிவுநாற்கோடிபோன்(ஆ)

நான்பிடித்ததுவென்ன முருங்கையின்கொம்புபிடியா
நடத்தைதெரிந்தவருக் கொருவர்சொன்னபடியா
மான்போல்விழியாற்கெல்லா மிதுதானென்னநோயா
வஞ்சியாளிதற்கெல்லா மஞ்சினளுடியா (ஆ)

௫௩-பதம், இ-ம்-கியால், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னிடநடத்தைக்குந் தேவரீர்மோடிக்கு
மெந்தவிதஞ்சேருஞ் சாமி

அநுபல்லவி.

கன்னற்செழிக்கும்வேளூர் முத்துக்குமாரசாமி
இன்னமென்னபேச்சுன் னெண்ணம்வேறதாச்சு (ஆ)

சரணங்கள்.

ஆதியிற்சொன்னதெல்லாம் வெட்டவெளிச்சமாச்சு
வாடியாடசெய்ததுவாற்றிற் கரைத்தபுளிபோற்போச்சு
சூதுக்காரியவள்தூற் போதனைமிகவாச்சு
சொந்தமெனநம்புமெ னதிர்ஷ்டமிப்படியாச்சு (என்)

தேடியழைத்தபோதே யும்மிடமிகுநேசம்
தெளிந்ததுநீர்செய்த தெல்லாமுழுமோசம்
வேடிக்கைசொற்களே வினையமாக்குநீர்நாசம்
வேறேயானதினாலே வருகுதேமிகுரோஷம் (என்)

மல்லரைக்கசக்கிமுகர்ந் ததினாலுண்டோபாவம்
மனமுமனமுமொத்து மருவினாலுண்டோகோபம்
குலதெய்வமாச்சுப்ப ராமனதுதினமும்
கொண்டாடுஞ்சேவலங் கொடிக்குமாராசிரியாள் (என்)

௫௪-பதம், இ-ம்-சாவேரி, தாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

கணவன்வந்தழைக்கிறான் போய்வருகிறேன்பட்சங்
கருத்திலிருக்கவேணும்

அநுபல்லவி.

மணிமேருவனையதின் புயனேசண்முகவேலா
வாலிபத்தனிலென்னைத் தாலிகட்டினசொந்தக்(கண)

சரணங்கள்.

அடிக்கடிபுகழ் சொல்லியனுப்பினு
லறுமானத்துக்கிடங் தோணுமே
எப்படிக்குளா மிருந்தாலுமுருக்குப்
பால்குடித்திட வேணுமே
கடத்தினாலுமவன் விட்டுப்போவதில்லை
கசக்கிமோவதினால் ரகசியமொன்றுமில்லை
அடுத்தவீட்டுக்காரி யறிந்தாலுமிகுதொல்லை
ஐயனேயென்மன தாரவஞ்சனையில்லை(கண)

கொண்டவன்தூற்றினாற் கூரையுந்தூற்றுமென்று
கூறும்பழமொழியென்ன பொய்யோ
துண்டரீகனிச்செய்தி யறிந்தாலெளிதில்விடான்
சுவாமிசித்தமென் பாக்கியமையா
குண்டுணியானவற்கு கொள்ளாயிருக்காது
குலத்துக்கிழுக்காஞ்சொற்கள் கூர்வதுகூடாது
பெண்டுகள்கணவன்சொற் பிசகிமீறப்படாது
பிடித்ததேபிடிவாதமா யோதுவதுதகாது(கண)

பங்கயமலர்போல வெங்கிருந்தாலுமுன்
பதத்திலெனதுசிந்தை யிருக்கும்
துங்கமுறுக்கடம்ப மலர்மார்பாவுபசாரச்
சொல்லல்லயிதுதெரிந் திருக்கும்
சங்கேயிருந்தானரே வெளியாக்கிப்பொறுத்துக்கும்
சுவாமியெந்தனடத்தை தெரியுமுன்கருத்துக்கும்
பங்குனிதிருநாட்கு வருகிறேன்பொறுத்துக்கும்
பத்தன்சுப்பராமன் பாட்டுக்கருள்வோய்பசித்திருக்கும்(கண)

ருரு-பதம்,இ-ம்-புன்னாகவராளிதாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

வந்தகாரியமேதையா-தேவரீரிங்கே
வந்தகாரியமேதையா

அநுபல்லவி.

வந்தகாரியமேது வகைமோசமாயிப்போது
கொந்தளமணிமார்பா குருவேகோபாலரிங்கே (வந்த)

சரணங்கள்.

பரவசமுமக்கங்கே பட்சமில்லாதிங்கே
வரவரமோகமங்கே மாயங்காட்டுகிறீரிங்கே
ஸதிரமானதுமங்கே தெண்டிக்கதேவரிங்கே
குருபூஜையுமங்கே குருவேகோபாலரிங்கே (வந்த)

பூசங்களபமங்கே பொய்வார்த்தைசொல்வதிங்கே
காசுபணமுமங்கே கபடங்காட்டுவீரிங்கே
கூசாமற்போவதங்கே கோணிக்கொள்ளுவதிங்கே
வாசமுமக்கங்கே மருவுங்கோபாலரிங்கே

எந்நேரமுமங்கே யிந்திரஜாலமுமிங்கே
முகசிநேகமுமங்கே மோடிகாட்டுகிறீரிங்கே
சாதுர்யமுமக்கங்கே சலிப்புடனைசையிங்கே
வித்தைக்கலவியங்கே வீணைகோபாலரிங்கே (வந்த)

௪௬-பதம். இ-ம-அடாணா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிறுக்கிமயக்கந்தலைக்கேறியேயிங்குவந்து
தில்லும்பில்லும பேசுறானென்னடி

அநுபல்லவி.

விருப்பமவள்மீதினில் ரொம்பயிருக்குது
வெறிகொண்டவன்போலே மனதுசஞ்சலிக்குது
வெறுப்பமேலாசைகொண்டு பசப்புறானிங்கேவந்து
வெற்றிவேலணிபுஞ்சிலன் முத்துக்குமரேசலோலன் (சிறு)

சரணங்கள்.

குத்துணிவிக்கைக்குள் புடைத்திருப்பதுபோல
வைத்திருக்குஞ்சூதனை யிதகைகையொனறியாமல்
உற்றுவெற்றேயவனைப் பார்க்கிறானைதக்கேட்டால்

வித்தையேதோபடிக்கிறா   னுக்கமபுளிதனெந்தன்
முத்தத்தைக்கொடுக்கச்ச   னுத்தம்புளிதனெந்தன்
முற்றுதேகோபமாமதற்றிவனுஞ்   சொல்லாமல்(சிறு)
சேலைப்பகட்டொரி   லைப்பருவம்போலே
கோலஞ்செய்துகொண்டுநல்ல   மாலைப்போதிலேமயக்க
கண்டொயலிலேநின்   றுலவுனைகயிலன்கண்டு
ஜாலஞ்செய்கிறீனமெத்த   லீலைதெரிந்தவளன்றே
நாளைத்தெரியுமிதெல்லாம்   நாலுபேர்களைக்கவேநான்
கேலிக்கிடமானேனடி   யேலக்குழையேயந்த(சிறு)
கொக்கோகம்பார்த்தவன்போலக்   சொக்குறானவளைக்கண்டு
சக்களத்தியவட்கல்கு   கொக்ரெண்டிருக்குதோ
தக்கவர்தமைமயக்கச்   சொக்குபொடியிருக்குதோ
பக்குவகாலத்திலெந்தன்   னுக்கத்தைகட்டிகொண்டானோ
அக்கரவணிந்தோன்சேயீ   தறியாதென்னவிதை
யககாலமுஞ்சுப்பிரம   ணிசைக்குகந்தருள்வேலன்(சிறு)

௫௭-பதம்-இ-ம்-சுருட்டி, தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஆக்கப்பொறுக்கநீ யாறப்பொறுப்பதற்
கவசரப்படலாமா

அநுபல்லவி.

பாக்கியவதிமகததிகரும்   பாலா
பன்னிருபுயத்தினிலுயர்வடி   வேலா
ஜாக்கிரதையாகநான்   சொன்னபடிக்கினில்லாமல்
சமயந்தப்பிவந்தென்னை   வாதுசெய்கிறாய்முன்பின்பாராமல்(ஆ)

சரணங்கள்.

கருப்புதின்னவுங்கூலி   வேணுமேநல்லாள்மனங்
கனிந்தாலுண்டோ   வேலையுஞ்சொல்லாய்
அரும்பூங்குழலுமையாள்   வாழ்குரல்கேட்குது
அங்கேயிருந்தாலும்நானகறுப்   டாலக்கினைக்கொடுப்பேனே
திரும்பவும்வருகிறேன்   பாருமிகுபேச்சைத்தான்
திகைத்துதிகைத்துவேதோ   யிடுகிறாய்பெருமூச்சை
அரும்பாவியாளுலும்   கார்க்கவைத்தொருவரை
படக்கத்திலிருப்பாளோ   லுத்தசேதியறியீரோ(ஆ)

உன்னைவிடானதிக காமி-உனக்கு
முன்னெனக்கும்பதைக்குதே சாமி
இன்னேரமென்செய்தாயென்றும் ஏதந்தொடுப்பாளோமாமி
இழிவுசொல்லுமேயிந்தப் பூமி
கன்னல்வில்லிசையும்வேதை பகவானுக்கேதெரியும்
காமினுனென்றேயுமது கருத்தேமிகவறியும்
கன்னிசக்காளத்தியென்னை யெங்கேதூற்றிவிடுவாளே
கணவனுக்கில்லாதுசொல்லிக் கற்பித்துத்தூறுவாளே (ஆ)

ஆக்கிரக்காரனுக்கு புத்திமட்டென்றுசொல்லி
யவனியோர்சொல்லும்வார்த்தை யதையாய்ந்தேனேயின்று
சாற்றிலேவானுங் தெளிவிலேயிருவென்னுஞ்
சங்கதிபோற்பேசுகிறாய் வீணாய்
காற்றந்தோணுமோயீடிப் பார்த்தால்நாலுபேருக்கும்
ந யமாவதுதப்பித்துக் கொள்வதுவதிபிரயாசை
போற்றிச்சுப்பராமன்பாடும் புண்ணியசுப்பிரமண்ணியனே
பொல்லாளானுமாகிறேன் போகுமவேளையாகுதிப்போ (ஆ)

நிஅ-பதம், இ-ம்-அடாணு, அடதாளம்.

பல்லவி.

எனக்கென்றுஎங்கிருந்து வந்தாளோசக்காளத்தி
எனசெய்வேனடி சகியே

அநுபல்லவி.

தனக்கேயில்லாமல்மானஞ் சன்னதங்கொண்டுபேசும்
சத்திவடிவேலனையித் ததியிற்கைசோரவிட்ட-என்
ஆதிநாளையிலெநத னன்னைசொல்லியதெல்லாம்
அலட்சியமாயெண்ணிப்பரிக் தேனே
சூதுக்காரனிவனென் றறிந்தாலிணங்குவேனோ
தோகையேபெண்புத்தி யிருந்தகும்பததனத்தி (என்)

சரணங்கள்.

மால்வாழும்பதியதி யிருந்தகும்பத்தனத்தை
வயங்குமூாதியில்விழச் செய்தானே
தோல்போலெலையாக்கிய சூதுக்கள்ளியவளை
கொடுதேதேயெனமேஃபட்சம் விடுத்தானேயடிமானே (என்)

அநங்குரங்கையவற்சொன்றுச்சே நம்மாலேயென்று
அகத்திரிவினையாரோ மயிலவேலன்
சுறட்டியெனப்போமென்று கன்னிபருவமதைத்
துறந்திரண்டுகளைடமின தூரநின்றுபோனமானே (என)

எதிரினைப்புரிமாமேந்து மெழிக்மயில்வீரனென்றே
இருமாரமெனநற்றமதைத் துறந்தேனே
பசிசெய்சுடாமன பதுத்துச்சுபுட்பெமமானே
பதைக்கானைக்கொண்ட வபபசபாதுகளவிமோட்டி (என)

ருக-பதம்; இ-ம-பியாகடை, ரூபகதாளம.

பல்லவி,

எனக்காகிறமவனிகாருராயாக
விறுபதிருமீனாராமி,

அநுபல்லவி.

உனக்காகமைபோதே புசமாய்றுக்கிறதே
ஓயபிலாகசருச்சுநறி லுசயியலுகநானே (என)

சரணங்கள்,

கன்னகனிமனமெம்வன்டோ சனிவாயிதழ்க்சற்கண்டோ
சதமியமடநடைபோ காமபீடமோவவதுல்
பெண்கட்சலைமோடியாய் போகமவனைசிடியோ
பேடையனயோவவம்ப பெருமையாயோதுகிறீர (என)

தங்கக்குடமோகொஙகை தன்குமுகமோசெங்கை
தாளமோவநதககோவை சந்திரனோமுகசோவை
துஙகவிலோபுருவம சொலமங்கையோபருவம்
சொர்ணசாயலோதிரேகம் சொருசோவவள்சம்போகம (என)

சோதிலாசசரபபேசி கோடிதரங்கைவீசி
சொடிபிடைதுடிமின்னல் குமரேசாவவமின்னம
ஆறிலுமசிலகால மானபின்புதெரியும
அவிசெய்புமோர்சமநில வகிலமெல்லாம்வரியும (என)

கூ-பதம, இ-ம்-சௌராட்டிகம-தாளம்ஆதி.

பல்லவி.

இதுவுஞ்சொல்லுவாளின்னமனேகமுஞ்சொல்லுவா
ளவள்மீதிற்குற்றமென்னடி

அநுபல்லவி.

மதிதவழுஞ்சோலைசூழ்   வேளூர்முத்துக்குமாரர்
வயங்கும்பதத்தைக்கண்டாற் சுபங்கொள்வரோபுவிமேல்   ()

சரணங்கள்.

கழுத்திற்கட்டுங்கரி   மணிக்குக்கடையாளுட்கு
கனகரத்தினமிழைத்த   கண்டசரமுமாச்சே
பழுத்தவெற்றிலைக்கூறிப்   பதம்பாடியதுமபோச்சே
பாங்கியர்க்கேவல்சொல்லும்   பண்பிப்போதவட்காச்சே(அது)

எந்நேரமிங்குவந்து   நகையென்றுந்துணியென்று
பிறவற்கேட்டநாள்போயிங்   கெஞ்சிரிட்டுப்பேசலாச்சே
சன்னகரையாடிய   மேடையாச்சேவயது
சாய்ந்தவளுக்குங்குஜர்   தங்கக்கிண்ணம்போலாச்சே(அது)

நயந்தெரியாதவட்கு   நயநாகரீகமாச்சே
நாலுபேர்வரபோக   நாட்டங்களுண்டாச்சே
ஜெயங்கொண்டவடிவேலன்   திருவருள்மிகவாச்சே
தினந்தினஞ்சுப்ராமன்   செய்பதம்பாடலாச்சே(அது)

சுக-பதம், ஓ-ம்-கன்னட, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்பனைத்தேடி அழைத்துவாபோடி

அநுபல்லவி.

பொன்போலிலகுமெந்தன்   புந்திமிகவாடுதே(அன்)

சரணங்கள்.

பருவமதிநுதலான்   பட்சமுடன்கூடி
பொருவிலின்பத்தைத்தந்த   புண்ணியனெனும்வேலனும்(அன்)

தன்முதன்யாவும்   கரையுமேபாவும்
மன்மதன்செய்யுங்கோலம்   மாதரசேயிக்காலம்(அன்)

ஒப்பொறுவரில்லா   ஞெளிர்தகைச்சொல்லா
சுப்பராமனிசைக்கருண்   சுடர்வடிவேலனும்(அன்)

சுஉ-பதம், இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-மிஸ்ரம.

பல்லவி.

அன்னமேயென்னமாயமோ துரை
இன்னம்வரக்காணேனே

அநுபல்லவி.

வன்னமயிலேறும் வேலூர்முத்துக்குமார
மகிபன்றனைநீயோடி மானேயழைத்துவாடி (அன்)

சரணங்கள்.

அந்தரங்கத்திலவர் யெனக்குங்குறை
யாராயலேயிருந் தாலும
சொந்தம்விடாதடி கர்ப்பகாலந்தனில்
சூரியன்போர்புரிந் தாலும்
அநதபடியாக வுகந்தமனிதர்கள்
கொந்தளிப்பார்நமக் கென்னடிவேசை
சொந்தநமக்கிங் கிறுக்கறிந்தனையோ
தோகையேயொன்றுக்கு மஞ்சாமற்போய்வாடி (அன்)

சொற்பனத்திலுமெனைமற வாதவர்
சோதனைதான்செய்கி றுரோ
கற்பனைக்காரச்சக் காளத்திகள்செய்த
தாட்டோட்டத்திற்குள் ளாளுரோ
அற்பமனித ரவருறவாகாது
ஆயிரத்திலொருவர் நல்லவர்மானே
கற்பனைசொற்களைக் காதிற்கேட்கொண்ணுதே
கண்ணானவர்தாற் பதினாயிரம்போடி (அன்)

அன்புள்ளசாமி முகத்தில்விழித்தாலும்
அஞ்சுகமேவிழி போமே
புன்குரங்காமப் புழுக்கச்சியைவேலன்
புல்லுவதுவழு காமோ
இன்பந்தருமெந்தன் கந்தசுவாமிதனை
எங்கேயிருந்தாலு மென்மீதிஷ்டமுண்டு
நம்பினபேர்களைக் கார்க்குங்குணசீலன்
நாளுந்துதிசுப்ப ராமனுக்கனுகூலன் (அன்)

௬௩-பதம், இ-ம்-ரூபகம, தாளம-ஆதி.

பல்லவி.

எட்டயிருந்துபேசும் இனி
யெனதுறவையும்வீசும் சீமான்

அநுபல்லவி.

அட்டதிக்குப்புகழ் கதிர்வடிவேலர்
தனிமைனைத்தும்பெற்ற வம்பனகபாசீ (எட்)

சரணங்கள்.

தொட்டாலெனுனைத்திரு | நீலகண்டமல்லவோ
தொடவேண்டாமினிதங்கள் | நடத்தையைச்சொல்லவோ
பட்டியெவளோவும்மைக் | கெடுத்தாலெனையல்லவோ
பாவியவளைக்கூடி | யின்னமும்புல்லவோ (எட்)

கட்டமதாய்ப்புனுகு | சாந்தணிந்தாளோ
சரசவார்த்தைகளாடி | விரகந்தந்தாளோ
பட்டம்பகற்போற் | றோணநாளும்மக்களோ
பாதகியாமவளை | மருவியதோளோ (எட்)

குட்டிச்சுவரின்முட்ட | வெள்ளெழுந்தாமோ
கொஞ்சுகிறீரேதோயென் | குறையதாயேறுமோ
இஷ்டமவள்மீதிருக்க | மனமதுநோகுமோ
இரவுள்ளவரைக்கும் | பேசவும்போகுமோ (எட்)

௬௪-பதம், ௫-ம்-காம்போதி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இன்சொல்விளைவிருக்க வெழுதிரகிளியேநீபோடி
நாதன்துரையைத் தேடிவாபோடி.

அநுபல்லவி.

அஞ்சலிசெய்புர்தொண்டர் | நெஞ்சினிற்குடிகொண்ட
அருமலர்க்கமழ்திவ்ய | திருமலையின்மேவிய
ஐயன்பன்னிரு | கையன்மெய்யர்க்கு
மெய்யன்திகழ்நீலைவள்ளினி | லென்னைப்போலவும
கள்ளிநம்பூமணப்போதும் | வள்ளிதெய்வானையுடன்
உளமகிழ்மருவும் | மங்கைகோமான்
கங்கைபாலன் | பொங்குசீலன்
செங்கைவேலனெனைப் | பிரியாமலனுதினம்
அருமைஅறிந்ததுரை | பிரிந்ததரிந்திடவோ (இன்)

சரணங்கள்.

அன்றுநான்திரண்டு | யின்றுவரையப்படி
இருந்ததில்லையென்சாமி | யென்னைப்பிரிந்து
நின்றிடவோமாதர்க்குது | வொன்றிரண்டாயோதினரோ
நிலைப்பெற்றிருந்தபின்பு | நிலையும்விலைபெற்றரோ
நெஞ்சினிற்சஞ்சல | மிஞ்சுதுஎன்செய்வேன்
இந்தமாதிரிவேதனை | ஆர்செய்தவர்

எப்படியோயிது	வொப்பினைனோ
ஆண்பாலிலே	வீண்போகாதடி
பெண்ணரசேயினி	தன்னியாமிரு
தன்னிடானன்மொழி	யுரைத்தருணமென்று
அழைத்துவந்தருகினில்	விடுத்திடும்விரைகமழ்
அழகாபுரிதிரு	வாண்டவிந்துகள்
வடிவழகுறுவன்	யானறிந்ததை
நிலவுடனெனிக்கலே	நீக்கியெந்தனை
நிலத்திமடியினைச	யலைத்துயிருதனம்
பிடித்துபிரமதை	கடித்தாசமதை
ருசிகளைவல்லரே	விரித்து
வெற்பிறமாதத்தை	புயத்தைரயனைத்தொரு
புத்தமனிர்த்து	அத்தடன்வந்து
இடைகள்திருந்து	கலிராதுவிபகலருசெய்து
பரசான்சமடைந்து	அணைந்து
அடாமலைரயென்னை	விடாதேவிடாதேசன்
ருசியாமட்டு	என்றனைபுதிட்டு
பிடித்துமர்ந்தாகர்ந்து	பிரண்டுபிரண்டு
மனமாணாவென்டு	வண்மைமமதுமயிழ்ந்து
என்றுதலைவியர்கடந்து	கபடுபெருய
காருலைறுதெசலயெழுதி	லாபமுகம்சொனனதிமிருக
சாமபோதிதசமினைப்பாடி	நாலபாடிசகலநிலமிகொடு
சாணருசெயமி	ஜோடிச்குள்ளேயோடு
தருணமேடுபேயென்று	அழைத்துவாபோடி (ஆண்)

௯௫-பதம், இ-ம் பிபாசனை, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

ஏதுக்குச்சுற்றதெல்லாமோதுகிறீர்கே
றிளியோனறும நடவாதுகாயி

அநுபல்லவி.

நாதமலர்சோலைகள்சூழ்	வேதபுரிவாசரே
சுகமதனைத்துதிக்கும்	தையலர்காணேசரே (ஏது)

சரணங்கள்.

சின்னஞ்சிறுபிள்ளைகள்	செய்மணற்சோறுபோலே
இத்தெல்லாங்காட்டிநீ	நடக்குமோவொருக்காலே.

கன்னியரிருவர்க ளிருப்புவியின்மேலே
கலங்காமற்றிரிகிறீர் காமன்சரத்தினாலே (ஏது)

உம்மைப்போற்றிரிபவ ருலகிலொருவருண்டோ
ஒண்டொடியவளிடத் தென்னவஞ்சகங்கண்டோ
கொம்மைசேர்த்தனத்தினாள் கொடுத்தவிதழ்க்கற்கண்டோ
கோதையவளிருக்க நாணுமக்கென்னதொண்டோ (ஏது)

பரவசமெனச்சென்று பாலித்ததைமறந்தீர்
பசப்புக்கள்ளிசெய்சூதாற் பட்சமெல்லாந்துறந்தீர்
பரைசருபாலனென்றே பாலனைத்துஞ்சிறந்தீர்
பத்தன்சுப்பராமனுக்கும் பதாநுதாவோபிறந்தீர் (ஏது)

௬௬-பதம், இ-ம்-பைரவி, அடதாளம்.

பல்லவி.

சற்றேசொல்லடி எனசுவாமிக்குமானேநீ
சற்றேசொல்லிவாடி

அநுபல்லவி.

உத்தமர்புகழுந்திருச் செந்தூரினித்யமும்வளர்
முத்தையனிடத்திலெந்தன் மோகமதைநீபோய்பெண்ணே (சற்)

சரணங்கள்.

உற்பலனத்தையும் வெறித்தார்தணித்துமலர்
மெத்தையிற்படுக்கிலென்கண் ணித்திரைவருவதில்லை (சற்)

வண்டுநாணேற்றுக்கரும்பைப் கொண்டுவில்வளைத்துமதன்
சண்டைசெய்கிறானதைக் கண்டுமனதேங்குதையோ (சற்)

சந்ததஞ்சுப்பராமன்சொற் செந்திலம்பதிவேலன்
வந்தென்னையணைவதற்கு யெந்தவிதமாகிலும்போய் (சற்)

௬௭-பதம், இ-ம-அடாணா, அடதாளம்.

பல்லவி.

கதவைத்திறந்துபேசடி அடியென்மானே
கதவைத்திறந்துபேசடி

அநுபல்லவி.

மதுவைப்பானஞ்செய்தோர்க்கு மயக்கங்கொண்டதுபோலே
மனதுதடுமாறி யுனதுவீடுதேடி
வந்தானுனக்குநாதன் சொந்தமல்லவடி (கத)

சரணங்கள்.

மானேகலாப மயிலேஅன்னத்தின்பேடே
வயஙகுங்கன்னங் கருக்குயிலே
நானேன்சார்த்திருப்பது நலமோவுன துசித்தம்
நடுக்கமுடன்மனம திடுக்கிடவேவந்தாயலாத
தடுக்காதேயுன்னுடன் படுக்கவந்தேனடி (கத)

நிலவுமணல்போற் றூவுதேகருங்குயிலும்
திருத்திதிருத்திக் கூவுதே
இலவுகாத்தகிளிபோ லேங்கிமனம்வாடுது
எதிர்த்துமதப்பையல் பகைத்தேயிருக்கிற
விரத்தையறிந்தவன் துரைத்தனத்தின்கண்ணே(கத)

புகழுமருடன் சூட்டுவேன்தனதுதிரேகம்
பூரிக்கப்பணிகள் பூட்டுவேன்
மகிழும்படியுனக்கு மதனலீலைகள்காட்டுவேன்
மானேமனது போதைதலைக்கேறி
வாதைமிகுந்தெந்தன் காதையடிக்குது(கத)

௬அ-பதம், இ-ம்-காம்போதி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

இந்தக்கிழவனுக்கு யிக்கனிசொருசானல்
யெமாக்குசமமறியாகுமோ

அநுபல்லவி.

விந்தைமகிழ்கழுக்குன்றின் தெய்வப்பெண்ணினல்லாட்கு
விந்தைக்கணவனெங்கள் வேதகிரியீசராம் (இந்)

சரணங்கள்.

ஆருக்குத்துணையாவர் ரம்பலச்கூத்தனும்
பார்க்கபதங்குரமை பாம்புமெனும்புந்தோலும்
தீர்க்கமாய்க்கழுக்குன்றிற் றிரிந்துவிடையின்மீது
மார்க்கண்டேயாக்கியனென்றெ சிலாக்கியமாய்சொல்லவந்தாய் (இந்)

ஆட்டுக்களவுசெய்து வம்பலத்தினின்றதுவும்
ஓட்டிலிரந்துண்பதுவும் வுலகமறியாதோ
நீட்டிகழுக்குன்றில் ரிஷபவாகனமீது
தாட்டியாய்திரிகிற சங்கரிலோலனும் (இந்)

கட்டுண்டுயெமனுற்பின் காலாலுதைத்ததுவும்
வெட்டுண்டுதலைமீது விறகுசுமந்ததுவும்

பிட்டுவாணிச்சிக்காகப் பிரம்படிபட்டதுவும்
பட்டபாட்டையின்னஞ்சொல்ல வெட்கமிகத்தோணுதே (இ)

௧௯-பதம், இ-ம்-சாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனிமேலவறென்ன தந்தாலும்நான்
இணங்கமாட்டேண்டியக்கா.

அநுபல்லவி.

மணமருவுஞ்சிகண்டி மலைமுருகையன்வாழுமர்த
செய்யான் சோயிலமுன்
கூளிபோலமேல்விழ முங்கிக்கொண்டேதொரு
முட்டுமுட்டவதில் மூகஙிகிகொண்டேதொரு (இனி)

சரணங்கள்.

சோலையிருக்கிப்பிடித்தாள்முன் காமங்கொதித்துவடியுடடி-விசை
கூடிபேறகொண்டாளமுன் னேசத்திறகோழிசுவிவிடியுமடி
கேலிககிடமாசநேரம பொருத்துக்கிடககமுடியாதடி அவர்
இண்டிணகிண்டத்தில பண்டாநின்மூக்குக்கிழிநதுமடியுமடி
நோலேமரமோ மரததிறமுளோதத்தாயோ
வளோத்தநாமோ ரேலோகர
காலோதலையெழுத்தின் வலியானேத்து
தத்துக்குத்தபபிப பிழைத்துவந்தோடி (இனி)

மங்கையர்கொங்கையென்றுலவற்கு மகாலிஙகசமானமடி-அல்குல்
வாயிகழுறவருநதிசனததே னமிாதபானமடி
பொங்கரவகுறுக்குள்ளேவிரலிடல் பொஙகலுஞ்டானமடி -அது
போகக்காணமிதெனனோமுமவர் புத்தியில்லயானமடி
சங்கதிபோலினி யெங்குமிலைடயாது
கட்டையுள்ளமட்டும் போதுமவமானம்
பஙகத்தைசொலவே னென்வீட்டிலிராததிரிப்
பட்டபாடுநாலு பட்டாடைக்குண்டடி (இனி)

மட்டவிழ்வாசமலர குழலவள்தெய்வயானைக்கு,ஙகூலர்கீல
வர்ணமயிலேறிநன்னயமாகப் பவளிவருஞசீர்
சிட்டர்பத்தவருமம்பிகை சிந்தைமகிழ்பாலர்சொல்லுஞ்
செந்திருமேவியகுன்றக்குடியிற் செழிக்கும்வடிவேலர்
தொட்டுத்தழுவி யணைத்துசுகமிந்த
தொல்லுலகினுமிகு மிருப்பாரோடியந்த
கட்டழகன்செய்த கோலத்தையென்சொல்வேன்
காஙினிமேற்சுப்ப ராமனுக்கருள்வோன் (இனி)

எ௰-பதம், இ-ம்-கேதாரகௌளம்-தாளம்-ரூபகம்.

பலலவி.

கலநதாலலலவோ கலககமுமண்டாகுஙு
கட்டுரையேனடி சகியே

அநுபலலவி

உலகமபணியும மேவனூர்ககுடிரேச
நாிணையாயென் னிடத்திலவநதவினக (கல)

சரணஙகள்.

சுத்தமுள்ளபிராண சகியென்றிருந்தேனே
துரோகியென்றுதெரி யாமறபோசசுதடி
எததனைநாளாக யோசித்திருநதாயோ
எப்படிதுணி வேணே
சித்தஙகுளிாநததோ மானே
சித்தசன்கணைககுள ளானேன
பததமிலலாத னென்றுயெனமனதில
பட்டிருநதாலமுகம பாாத்திடுவேனடி (கல)
அடுத்தோரைககெடுககுந் துறபுத்தியுனககு
ஆர்சொலலிககொடுத்தாரடி வுன னினத்தில
அடிமடிதனில் கைவைத்துப்பாரடி
ஆவிபரககு தடி
படுக்கைவீட்டினிற றிரியுமெனககநத
பலலீசொன்னபோதே தெரியும்
இடுக்கிட்டுவோடியப்போ யென்மனம
தெருவினில்வந்து இருவரைக்கண்டேன் (கல)
உள்ளடுங்களளன்போ லிருந்துகொண்டு
உண்மைபோலெனககு நடநது
ஓதுஞ்சுப்ப ராமனைக்காத்திடும
முதுமையருள்முரு கையன்
துள்ளாதடி மோசககாரியெனது
துரையறிவானடி யுணதுசேதி
மெள்ளவாக்கென்மே லுறறவெய்யமோக
வெற்றியினுலுன்னோநா னென்றுதொடடனா (கல)

எக-பதம், இ-ம்-தோடி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

மானேயுன்மீதினில்லா தானேவிரகங்கொண்டு
வந்ததுதேகோடிலட்சந் தரமல்லவோசொல்

அநுபல்லவி.

கானேசொல் லுகிறேனினி தேனேயின்பமாய்க்கேளு
நரபதிதனபதி ரம்யகுணசீலனடி
தேனெழுகும்வதனன்ஸ்ரீ முத்துச்செல்வேந்திரன்
சேதுபதியமபூமண்ட லாதிபதியானதுரை (மா)

சரணங்கள்.

கோடியுகங்கள்தபசு செய்யினுமவருடைய
குணரூபோடுபுருஷர்க் குலகினில்வருமோ
மோடிசெய்யலாமா வுனதுமனமகிழ்ந்து
தோடிராகமபாடிச் சுகந்தநேதன்கண்ணே
மோடியவருக்கு வாய்க்குமாகீ
முன்புசெய்தபுண்ணியவச மிந்தமன்னன்கிடைத்தாரடி
தேடிவருமின்னிடையார் கோடிதனினீயொருத்தி
சிந்தையில்முரண்டுசெய்தா லநந்தநஷ்டமார்க்கடிபின் (மா)
உன்மனதின்படியே யனுபவிக்கத்தருணம்
ஒருவருககுககிடையாத துரைத்தனமாம்
செம்மைசோவிலாசமதை செகந்தனிலவிரிக்கையிற்
தர்மரிவர்போற் புருடன்தானேடி
மன்மதசரச னிவனேயிசைந்தபடி
வசகணம்புரியுமெந்த ரங்கநாதனும்
ஜென்மபத்திரிகையி லுன்னைநம்மை யோகசாலியென்று
செப்பியிருந்திடுஞ்சேதி யெப்படிபலித்ததடி (மா)
தேசமெங்குமேபுகழு முகவைப்பதிவளரும்
திருவளரும்ப்ரசன்ன மோகாதபுஜன்
நேசமாவாத மற்றவானமதிகளும்
மாசுமருகுற்ற மற்றவானமதிகளும்
இராசரனேவர்வணங்கும் ஸ்ரீமுத்துக்கசலலேந்திரன்
ஞானசேதுபதி யர்னபாலலோலனும்
வாசமாமல்லிகார்ச்சுன பூசுரன்தமிழ்க்குதவும்
மங்களகலியாணகுண துங்கமகளங்கதுங்க (மா)

எஉ-பதம், இ-ம்-அடாணா, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மானேயெந்தன்மீதிலவர்க்கென்னமோடி-அந்த
வம்புயென்னசொன்னாளோநம்பியிருந்தேனே

அநுபல்லவி.

தேனுந்துஞ்சோலைத் திகழுந்திருத்தணிச்
செங்கல்வராயனுக் கெங்கெதம்பாட (மா)

சரணங்கள்.

பந்தலேறியபத்துப் பணமிட்டவளைப்
பார்த்துக்கொண் டாரோ-அந்தப்
பாதகிபஞ்சாங்கத் தாலேயவரென்ன
பலனைக்கண் டாரோ
சொந்தக்காரிபோலே துள்ளுவதால்மனஞ்
சொக்கியவன்பாலன் றுரையுமிருப்பாரோ
தோதகத்தால்பல காரியமாகுமோ
செம்பிற்கறந்தபாலு முலைக்கேருமோ (மா)

சந்ததமுமலைத் தாலேமனம்வெகு
சலித்துநிற் பாரே-துயர்
தருஞ்சிறுமைகண் டதருடன்வரும
பெருமைகா ணாரோ
அந்திசந்தியொத வேளையிலாகிலு
மாவலாயென்னை யணையாதிருப்பாரோ
ஆனையேறிநிட்டு வாசல்நுழைவாரோ
வாக்கப்பொருததவ ராறப்பொருத்தானோ (மா)

கொம்பனையாள்செய் துற்போதனையால்வருந்
தோஷத்துக்கஞ்சவ ராரோ-நாளுங்
கொல்லத்தெருவினில் விற்கும்வூசிவிலை
கொடுத்துக்கொள்ளுவ ராரோ
உம்பர்மகிழும் விசித்திரகவிசொல்
சிதம்பரம்நீதி நெருங்கினராரோ
ஊருடன்கூடி வாழ்ந்துபங்கப்பாரோ
ஊசிக்கண்ணாலே யாகாசமும்பார்ப்பாராரோ (மா)

ஏகாந்தம், இ-ம்-காம்போதி-தாளம்.

பல்லவி.

ஏனின்னமயங்குகிறீர்சாமி
எத்தியெத்தியென்னைமிக்க கற்றதெல்லாங்கொட்டிகொட்டி.

அநுபல்லவி.

போனநாள்முதலாய்நீரும் நாமிருந்தவுருமை
போலவாரிருந்தாற்றிருப் போரூர்வேலவரே
ஞானசிருபாதகரோ தோகைமயிலவாகனரே
நன்றாநன்றுவுநதனேச மின்றதெரிந்தேன்விஸ்வாசம்(ஏனி)

சரணங்கள்.

அண்டையிற்றிரண்டபெண்ணைக் கண்டிவதுரைக்குமவ
ளாசையால்வராதிருந்தீ ராகிலுமநத
ஆசைஅறுபதுநாள் மோகம்முப்பதுநாளென்
றூறுசொல்லப்பாரி லின்னநகேள்வியில்லையோ
கொண்டமயிலோனை யென்பார்கண்டசுகமபோனினைநதுக்
கொண்டீரோவநகே யிப்படிகூடலாகுமோ
அண்டினவிடஞ்சந்தேகமான தாலிங்கணமவந்தி
ராட்டிப்படைத்தவாலிசேட்டை செய்கிறீரேபோம்போம்
முன்னேஐநதுபின்னேஐந்து பந்தலீற்பதினைந்துமாய்
முன்பணங்கொடுத்து முன்னேமோசம்பண்ணிநீரோ
முடவன்கொம்புதேனுக் காசையுற்றாப்போலவென்மேல
மோகமாகிறீரக்காரியம் சரியாகுமோ
என்னசொந்தக்காரி யாராலும்பலவந்தமோசெய்யு
இருக்குதோநீதியை யெண்ணியுள்ளத்தி
லின்னதெனவறியாமல் நன்னயமாய்ப்பேசிப்பூமே
லேத்துகிறீரென்னக்கண்டோ பாத்தியப்படுவதுண்டோ
தாசிகளுககுறவுபணங் காசுமேலிருப்பதென்றுஞ்
சங்கதிதெரிந்துசுமமா யிருக்கவந்தீ
ஜாலசக்ரஸ்தாபித மிருப்பபிரகெங்களுக்கென்ன
சாட்சிவேணபாக்கியங்கள் தானேயியுமே
குசனைதெரியாலல்லவாய் பூசியேயென்றேறிரவு
சொந்தங்கொண்டாடுகிறீரதை தூரவையும்
ஏசியேயொன்றுமில்லை யென்றுங்கையைவிரிக்கிறீர்
இந்நூக்கூழுக்காயிருபத்தெட்டு நாமம்போதும்போதும்

சந்தணகுழம்பைவாரி பந்துமுலைமேலிரைத்துத்
தாளாதென்றுங்கையைத் தொட்டுதானிருக்கிறீர்
தரிக்கும்மண்ணைக்கயருய்த்] திரித்துவானத்தைவில்லை
தாகவளைத்தேமயக்கி யேகப்பார்க்கிறீர்
ஏநதவிதமுச்சரணம் போட்டாலுமிடியாதிப்போ
எந்தனுடன்சொன்ன தெல்லாங்கையின்மேல்வையும்
எந்தப்படிசெய்தாலு மெண்ணத்தின்படிநடக்கும்
யென்றைக்குமுங்கைதவேலன் வநதிருக்கும்வடிவேலரே(ஏனி)

ஏச-பதம், இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இந்தமட்டுக்கும்வாரிக் கட்டிக்கொண்டதுபோபது
மேததலாங்கப்பலுக்குத்தானே

அநுபல்லவி.

வந்தவழியைப்பாருஞ் செந்தணிகைவேலவரே
வரிசைபல்லக்கெனக் களித்தீர்முன்னாலே
மாளியமாட்டாற்றில் விட்டீர்பின்னாலே
நரிபிளளைக்குழிதனைச் சுற்றுவதுபோலே
நாடுகிறீர்பெண்டீ ருசிகண்டுநம்மாலே (இந்)

சரணங்கள்.

சொர்னமயமாச்சுது நீர்வந்தெந்தன்வீடு
சொல்லவேணுமோவதை வெட்கக்கேடு
என்றுமெனக்கிந்த குடியாரெனக்கீடு
யெல்லாம்வீடுத்துன் னப்பனெடுத்தானேயோடு
ஒன்றுமறியீர்கபட நிஜஞ்சென்மச்சூது
உரைக்கும்வெறுங்கைமுழம் போடவந்தீர்மாது
என்னசுட்டிக்கரணம் போட்டாலும்நடவாது
இலைபொத்தலென்கிறீர் பந்தலில்நிற்கும்போது (இந்)

நவரத்தினச்சுவரெங்கு மிழைத்துவந்தீர்முன்னம்
நடுவீதிமாத்திரந் தொண்டியாயிருக்குதின்னம்
அவிர்மிருகாநாற்பச்சைக் கண்ணாடிபோற்கிண்ணம்

அணிகிழலாடுது வாசநாலுமுன்னும்பின்னும்
தவிக்கிறீர்சேயிழை மேலமையல்கொண்டு
தங்காதுவளையினிற் கொழுத்திருண்டு
செவிதனிலோதியின்ன மாள்கிறீர்பெண்டு
செறுக்கிறீர்வேலவரே துடைதட்டிக்கொண்டு
இலங்குந்தங்கப்பணிகள் பூட்டிக்கொண்டேனே
என்குடியைக்கெடுக்கவந் திருக்கிறீரின்னந்தானே
மலேந்துக்கொடும்மை யன்னைவார்த்தையைத்தடுத்தேன்
வாய்க்கொழுப்புச்சீலையாய் வடிந்தெனக்குத்தானே
தலையைத்தடவவந்தீர் குளிர்ந்ததுதேகம்
தனிக்கொண்டைபோட்டு விராலிதீரனேகம்
பலுக்கிறீர்பறக்கின்ற காக்கையின்வேகம்
பார்த்தாற்றெரிந்தது மூமதுகிரவர்கம் (இந)

எடு-பதம், இ-ம்-சௌராட்டிகம்-தாளம்-ஆதி.

பலலவி.

என்னடிமெத்ததளுககுக்காட்டுகிரு நானறிவேன்போடி
என்னடிமெத்ததளுக்குகாட்டுகிருய்

அநுபல்லவி.

வர்ணக்கிளிகள் வளரும்மொழில்கள்நிறை
மாநகரினுரை மாதவராதியோர்
பன்னிப்பணியு முருகுந்தன்வரதன்னிறன்
பாலிலகப்பட்டு பேசகுங்கைவீசுவாய் (என்)

சரணங்கள்.

இக்காலமிப்படி யேயிருக்குமென்று
எண்ணுதேயென்வார்த்தை கேளடிநீயின்று
எக்காலமுஞ்சுப்ப ராமன்கவிகொண்டு
யென்னைமறந்தவர் தன்மேல்மையல்கொண்டு(என்)

எசு-பதம், பந்துவராளி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

அதற்குள்ளேயேனிந்தபதட்டம் மலேந்தணைந்துமருவி
அனுபவிக்கலாம் பொறும்பொறும்

அநுபல்லவி.

மதுமலர் தடம்சூழும் தணிகைமலைவாசரே
மயிலவாகன குமரேசரே (அத)

சரணங்கள்.

இடுவார் சொந்தமாயிருந்தால் முதற்பாதிகடைபாதி
என்பதுண்டோ ஒருவரைத்
தொடுவேனென்பதைத் தள்ளும்
உமக்குப்பரவசமாய்ச் சொன்னசொல்லுக்கிரண்டோ
கையைவிடுவிடு அவளாருக்கிடமாய்வந்துநேரும்
வேளையிதுவோசாமி எண்ணிப்பாரும்பாரும்
நெடுநேரமுமில்லை நிலாவெளிச்சம்வாங்கட்டுமே
ஒளித்துபுறநிற்கும் நீலியர் தூங்கட்டும் (அத)

திருடனுந்தலையாரியுஞ் சேர்ந்தாலுலகத்தில்
தினங்கொள்ளை அடிக்கலாமதுபோல்
நாமிருவரும் இரகசியமாய்நடத்தும்
காரியத்தை இவர்கள்கண்டுபிடிக்கலாம்
அதுதெரிந்துஎனக்குக் கண்சாடைசெய்கிறீர்சாமி
தேவர்களுமுன்னமே நானுமறிக்காமி
உரிமையென்தங்கைவார் படுக்கைக்குப்போகட்டும்
உமதுமனதின்படி யின்றைக்கேயாகட்டும் (அத)

ஏக்கங்கொண்டிருக்கிறீர் எனக்கில்லையோசாமி
இதற்கெண்ணமிடலாமோ ஆகிலுமென்ன
ஆக்கப்பொறுத்தவுமக் காரப்பொறுக்கொணாதோ
அவசரப் படலாமோ
நீக்கமறநெருங்கும் கொங்கைவல்லிலோரே
நீகலையுதவுஞ்சுப்ர மணியவடிவேலரே
தூக்கம்வருமோமதன் போர்செய்யாதிடங்கண்டுமே
சும்மாயிருஞ்சற்றே சந்தடியடங்கட்டும் (அத)

௭௭-பதம், இ-ம்-கல்யாணி, தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எத்தைக்கண்டுநீ இச்சைக்கொண்டாய்மகளே
என்கண்ணேபெண்ணே நீஇப்போதே (எத்)

அநுபல்லவி.

சுத்தப்பயித்தியக்காரன் கங்காதரன்தோகையேமுன்னவன்
பேயுடனாடியதொந்திக்கோ பழங்கந்தைக்கோ
ஏறுமாநந்திக்கோ செய்யுமவிந்தைக்கோ (எத்)

சரணங்கள்.

புலியையுரித்துஆடையணிந்த போர்வையாசைக்கோ
வலியக்கரத்திலமழுவையேந்தும் மனதுதுணிவுக்கோ
மலையின்பாம்பைப்பிடித்துகழுத்தில் மாட்டிக்கொண்டதை
பூட்டிக்கொண்டிட்டமாலைக்கோ தருமசேலைக்கோ
செய்யும்வேலைக்கோ காமலீலைக்கோநீ (எத்)

மாமனும்மாமியும்வெறுக்கும்படியாக செய்கின்றவரிசைபெருமைக்கோ
சோமனைச்சிரசிலணிந்த வொருக்கண்துலக்குமநெறறிக்கோ
காமனைவென்றவராலத்தையுண்டு மார்க்கண்டனுக்காகவே
சண்டனையுதைத்ததகாலுக்கோ சாம்பல்மேலுக்கோ
கனைவாலுக்கோ கரித்தோலுக்கோநீ (எத்)

மானைப்பிடித்துகரத்திலணிந்த வனத்தின்வேட்டைக்கோ
மீனைப்பிடித்துதரித்தவொருக்கண் விசறும்வேட்டைக்கோ
கானகத்திலவேடனெச்சிலை கண்டுமுண்டவன்
கண்ணைப்பிடுங்கியகண்ணுக்கோ மாடுவொண்ணுக்கோ
சொந்தமண்ணுக்கோ ஜடைபெண்ணுக்கோநீ (எத்)

வாழி விருத்தம்.

சீர்வளர்வேலூர்மேவுஞ் சேவலங்கொடியோன்வாழி
பார்திகழ்மறைகளாதி பனுவலகள்வாழிவாழி
ஏர்பெருமிதனையசசி லியற்றியாண்டவர்கள்வாழி
நீர்மலிவேணியன்பால் நிலமெலாம்வாழிவாழி.

சுப்பராமஐயர் பதம் முற்றிற்று.
